

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Katedra práva

Studijní program: 6208 N Ekonomika a management

Studijní obor: Obchodní podnikání

Diplomová práce

**PRÁVNÍ ASPEKTY ČINNOSTI MĚSTSKÝCH
INFORMAČNÍCH CENTER**

Vedoucí práce:

Mgr. Jiří Písečka

Autor:

Bc. Vladimíra Kosinová

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Katedra práva

Akademický rok: 2007/2008

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Vladimíra KOSINOVÁ**

Studijní program: **N6208 Ekonomika a management**

Studijní obor: **Obchodní podnikání**

Název tématu: **Právní aspekty činnosti městských informačních center.**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cílem diplomové práce je analyzovat právní úpravu městských informačních center a smluvní vztahy při této činnosti vznikající s ohledem na specifika jejich právní formy a dále porovnat tuto úpravu s úpravou ve vybraném členském státu Evropské unie.

Rámcová osnova:

1. Úvod
2. Právní úprava městských informačních center
3. Závazkové vztahy uzavírané v rámci činnosti městských informačních center
4. Závazkové vztahy uzavírané s podnikateli
5. Závazkové vztahy uzavírané s osobami nepodnikajícími
6. Řešení sporů vzniklých ze smluv uzavřených ad 3. a 4.
7. Výzkum sledovaných objektů
8. Závěr
9. Přehled literatury
10. Přílohy

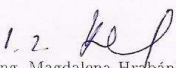
Rozsah grafických prací: dle potřeby
Rozsah pracovní zprávy: 50-60 stran
Forma zpracování diplomové práce: tištěná

Seznam odborné literatury:

1. Zákon o obcích - zákon č. 128/2000 Sb.
2. Zákon o obecně prospěšné společnosti.
3. Občanský zákoník - komentář. C. H. Beck.
4. Obchodní zákoník - komentář. C. H. Beck.
5. Dvořák, J., Švestka, J., Knappová, M. a kol.: Občanské právo hmotné. Svazek II., 4. aktualizované a doplněné vydání. ASPI, 2005.
6. Pelikánová, I.: Obchodní právo II, 2. vydání. CODEX, 1999.
7. Plíva, S. a kol.: Změny v obchodním právu, 1. vydání. Orac, 2001.
8. Příslušná legislativa vybraného členského státu EU.
9. Odborná literatura a současná periodika zabývající se tématem.

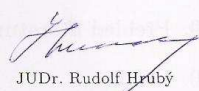
Vedoucí diplomové práce: Mgr. Jiří Písečka
Katedra práva

Datum zadání diplomové práce: 12. února 2008
Termín odevzdání diplomové práce: 30. dubna 2009

1.2.
prof. Ing. Magdalena Hrabánková, CSc.

děkanka

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA
Studentská 13 (28)
370 05 České Budějovice

JUDr. Rudolf Hrubý
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 25. března 2008

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „Právní aspekty činnosti městských informačních center“ vypracovala samostatně na základě vlastních zjištění a materiálů, které uvádím v seznamu použité literatury. Dále prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

V Libochovicích dne 8.9.2009

.....

Vladimíra Kosinová

Poděkování

Velice ráda bych poděkovala panu Mgr. Jiřímu Písečkovi za cenné rady, připomínky a za laskavé a vstřícné vedené diplomové práce. Dále bych chtěla poděkovat všem osloveným zaměstnancům informačních center za jejich ochotu spolupracovat a cenné informace, které mi poskytli. Zároveň patří dík všem ostatním, kteří mi pomohli bez nichž by tato práce nedospěla do své konečné podoby.

Obsah

1	ÚVOD.....	9
2	CÍL A METODIKA PRÁCE.....	10
2.1	Cíl práce.....	10
2.2	Metodický postup	10
3	LITERÁRNÍ REŠERŠE.....	12
3.1	Právní forma informačního centra	12
3.2	Neziskový sektor.....	12
3.2.1	<i>Minulost, přítomnost a budoucnost neziskového sektoru</i>	<i>14</i>
3.2.2	<i>Informační centrum a příspěvková organizace</i>	<i>16</i>
3.3	Asociace turistických informačních center	17
3.3.1	<i>Činnost TIC.....</i>	<i>17</i>
3.3.2	<i>Šetření mezi členy TIC</i>	<i>19</i>
3.4	Personální problematika	20
3.5	Financování a ekonomika neziskových organizací a infocenter	22
3.5.1	<i>Možnosti financování.....</i>	<i>23</i>
3.5.2	<i>Ekonomika</i>	<i>24</i>
3.6	Závazkové a smluvní vztahy.....	25
3.6.1	<i>Závazkové právo</i>	<i>25</i>
3.6.2	<i>Závazkové právo smluvní.....</i>	<i>26</i>
3.7	Vybrané typy smluv	27
3.7.1	<i>Příkazní smlouva.....</i>	<i>28</i>
3.7.2	<i>Mandátní smlouva.....</i>	<i>29</i>
3.7.3	<i>Komisionářská smlouva.....</i>	<i>29</i>
3.7.4	<i>Porovnání smluvních typů</i>	<i>29</i>
3.7.5	<i>Zprostředkovatelská smlouva</i>	<i>30</i>
3.8	Veřejnoprávní korporace v soukromoprávních vztazích	30
3.9	Vazba Evropské unie na informační centra	32
3.9.1	<i>Městské organizace turismu v rámci EU</i>	<i>33</i>
3.9.2	<i>Právní podstata CTO</i>	<i>34</i>

4	PŘÍPADOVÉ STUDIE.....	35
4.1	Informační centrum bez právní subjektivity	35
4.1.1	<i>Smlouvy uzavírané s podnikatelskými subjekty</i>	37
4.1.2	<i>Smlouvy uzavírané s nepodnikatelskými subjekty.....</i>	37
4.1.3	<i>Vývojové tendence.....</i>	38
4.2	Informační centrum v podobě neziskové organizace	39
4.2.1	<i>Smlouvy uzavírané s podnikatelskými subjekty</i>	39
4.2.2	<i>Smlouvy uzavírané s nepodnikatelskými subjekty.....</i>	40
4.2.3	<i>Vývojové tendence.....</i>	41
4.3	Informační centrum ve formě podnikatelského subjektu	41
4.3.1	<i>Ostravský informační servis, s.r.o.</i>	42
4.3.1.1	<i>Smlouvy uzavírané s nepodnikatelskými a podnikatelskými subjekty.....</i>	43
4.4	Komparace jednotlivých typů IC.....	44
5	SLOVENSKO	46
5.1	Informační centra na Slovensku	46
5.2	Srovnání české a slovenské úpravy vybraných zákonů	47
5.2.1	<i>Občanský zákoník</i>	47
5.2.2	<i>Obchodní zákoník</i>	48
5.2.3	<i>Živnostenský zákoník.....</i>	49
5.2.4	<i>Legislativní ošetření směnářenské činnosti</i>	50
5.2.5	<i>Zákoník práce</i>	50
5.2.6	<i>Zákon o veřejné službě.....</i>	51
5.2.7	<i>Daňové zákony.....</i>	52
5.2.8	<i>Ostatní zákonné předpisy.....</i>	53
6	FINANCOVÁNÍ MIC	54
7	LIDSKÝ FAKTOR V INFORMAČNÍM CENTRU	55
8	ZÁVĚR.....	57
9	SUMMARY	59
10	PŘEHLED POUŽITÉ LITERATURY.....	60

10.1	Literární a internetové zdroje.....	60
10.2	Legislativní zdroje	62
10.2.1	<i>České zákony</i>	62
10.2.2	<i>Slovenské zákony</i>	63
10.3	Ostatní použité zdroje	63
	SEZNAM ZKRATEK	65
	SEZNAM TABULEK	66
	SEZNAM PŘÍLOH	67

1 Úvod

Získávání různých informací patří k běžným denním činnostem pravděpodobně všech lidí. Zdrojem informací pak mohou být například knihy, periodika, články na internetu či lidé z okolí. Nelze opomenout řadu institucí, které umožňují lidem přístup k informacím a jejich zdrojům a mezi které, jak již název napovídá, patří bezesporu také informační centra. Vždyť hlavním účelem informačních center, jindy označovaných jako informační střediska či informační kanceláře, je podávání informací.

Historie infocenter není příliš dlouhá, často čítá několik let, protože jejich vznik je spojen s rozvojem cestovního ruchu a nabídky služeb turistům, často také s rozvojem neziskového sektoru. Samozřejmě turisté nepatří k jediným návštěvníkům informačních center, velmi často zde hledají odpovědi na své otázky také místní obyvatelé. Podle své klientely musí být informační instituce připravena poskytovat nejen informace, ale mnohem širší škálu služeb a většinou také prodej určitého zboží. Existují rozličné typy informačních center, některá fungují celoročně, jiná pouze v období turistické sezóny, mají různé velikosti a rozličnou nabídku služeb i zboží. Zpravidla však návštěvník od informačního centra očekává aktuální informace, zajímavosti a tipy na výlety v místě a okolí, dobré rady či pomoc při výběru a objednání služeb cestovního ruchu.

Tato práce by měla přiblížit současnou situaci městských informačních center v České republice, především legislativní rámec související s jejich činností a fungováním. Dále by mohla pomoci čtenářům zorientovat se v takzvaném zákulisí fungování těchto institucí, především zájemcům o zaměstnání v této sféře či o nějakou formu spolupráce s tímto typem instituce.

Zajímavé informace pak může poskytnout komparace legislativních aspektů existence a činnosti informačních center České republiky a Slovenské republiky. Tyto dva státy existovaly více jak sedm desetiletí coby jeden státní a politický celek, ovšem za posledních 16 let samostatné existence (což je období, v němž vznikala informační centra) se vyvíjely obě země odlišně. V rámci Evropské unie dochází k harmonizaci legislativy členských zemí s právním řádem EU. Tato dvě fakta svědčí ve prospěch předpokladu, že jednotlivé předpisy obou zmíněných států, které právně ošetřují turistická informační centra, mohou vzájemně vykazovat drobné diference.

2 Cíl a metodika práce

2.1 Cíl práce

Hlavním cílem této diplomové práce je analyzovat právní úpravu městských informačních center a smluvní vztahy při této činnosti vznikající s ohledem na specifika jejich právní formy a dále porovnat tuto úpravu s úpravou ve vybraném členském státu Evropské unie.

2.2 Metodický postup

Základem teoretické části práce bylo studium literatury a vzhledem k zaměření práce také legislativy. Z důvodu absence teoretických podkladů přesně se vázajících k problematice informačních center se teoretická část věnuje nejbližším oblastem této problematiky – neziskovému sektoru a veřejnoprávním subjektům, konkrétně územním samosprávným celkům.

Praktická část zpracovává získaná primární a sekundární data. Získávání primárních dat probíhalo následujícími formami výzkumu:

- pozorování v období výkonu praxe v informačním centru,
- rozhovory se zaměstnanci jmenovaných informačních center,
- řízenou diskusí s odborníkem v dané oblasti.

Sekundární data byla čerpána především z literárních a internetových zdrojů včetně obchodního rejstříku, dostupného na internetu.

V praktické části byla metodou selekce vyčleněna městská informační centra a v jejich rámci zkoumány právní formy, které utvořily základ pro jednotlivé případové studie. Těmito formami jsou: infocentrum bez právní subjektivity (tj. součást obce), příspěvková organizace obce a společnost s ručením omezeným, jejímž zřizovatelem je obec. Analýzou těchto jednotlivých forem byly vytvořeny tři případové studie, jejichž výsledky se staly předmětem komparace. Důvodem tohoto způsobu zkoumání bylo zjištění rozdílných právních forem městských informačních center a následnou preferencí přiblížení těchto jednotlivých forem před výběrem a zkoumáním jen jedné z nich.

Vzhledem k absenci aktuálního a úplného celorepublikového seznamu informačních center byly organizace pro první dvě případové studie vybrány z geografického regionu autorky, pro poslední studii byla vybrána IC (jejichž název obsahoval označení s.r.o.) ze seznamu členských center A.T.I.C. ČR v kombinaci s internetovým vyhledávačem. Existující celorepublikové seznamy informačních center uvedené například na webových stránkách Czechtourismu (www.czechtourism.cz), Turistického portálu České republiky CZeCOT (www.czecot.com) či seznam členů A.T.I.C. ČR (www.aticcr.cz) nepodávají komplexní informace týkající se počtu a výskytu infocenter, některé seznamy jsou také postiženy neaktuálností zveřejněných informací.

Druhá oblast praktické části je věnována popisu legislativního rámce, týkajícího se činnosti informačních center na Slovensku, a komparaci souvisejících českých a slovenských právních předpisů.

V práci byly dále použity metody dedukce a indukce.

3 Literární rešerše

3.1 Právní forma informačního centra

K nejčastějším právním formám informačního centra v České republice patří:

- příspěvková či rozpočtová organizace státní správy,
- příspěvková či rozpočtová organizace samosprávy,
- obecně prospěšná společnost,
- zájmové sdružení právnických osob,
- občanské sdružení,
- společnost s ručením omezeným,
- akciová společnost,
- fyzická osoba.

Příčemž dalšími možnými právními formami jsou:

- nadace, příp. nadační fond,
- orgán samosprávy,
- veřejná obchodní společnost,
- družstvo (Informační, 2008, s. 56-57).

3.2 Neziskový sektor

Svým charakterem jsou informační centra velmi blízká neziskovému sektoru. Lester Salamon a Helmut Anheier formulovali kritéria, jejichž splněním se nezisková organizace vyznačuje a na která se odkazuje řada dalších autorů. Fric popisuje tzv. „strukturálně-operativní definici“ neziskových organizací podle zmíněných autorů jako souhrn následujících vlastností:

- formální organizovanost, která znamená, že jsou do jisté míry institucionalizované (a tudíž mohou vstupovat do smluvních vztahů);
- soukromý, neboli nestátní charakter, znamenající, že jsou institucionálně oddělené od státní správy;
- neziskový charakter, který znamená, že cíl vytvoření organizace je jiný, než tvorba zisku a případný zisk se nerozděluje zakladatelům, vlastníkům či správcům;
- samospráva, neboli schopnost řídit sama sebe, nezávislost;

- dobrovolnický charakter, tj. účast na řadě činností organizace je dobrovolná (1998, s. 3).

Informační a vzdělávací portál školství Zlínského kraje pak s odvoláním se na zmíněnou dvojici autorů dodává k výše uvedeným kritériím další principy, odlišující neziskové organizace od církevních institucí, politických stran a odborů. Tyto poslední zmíněné principy diferencují výčet neziskových organizací v zahraničí a v České republice. Legislativa ČR totiž uvažuje církve i politické strany a politická hnutí jako součást neziskového sektoru (Blažková, 2008). Navzdory množství zahraničních autorů, charakterizujících neziskový sektor, v české odborné ekonomické literatuře jednoznačnou definici organizací neziskového sektoru lze najít jen stěží (Škarabelová, 2002, str. 7). Škarabelová však uvádí kritéria členění neziskových organizací, podle nichž lze rozhodnout, zda lze tu kterou organizaci zahrnout do neziskového sektoru. Jednoduše lze neziskové organizace dělit na dva základní typy:

- „vládní (státní, veřejné) neziskové organizace, které zabezpečují převážně realizaci výkonu veřejné správy. Jejich opodstatnění je dáno posláním, kterým je podílení se na výkonu veřejné správy na úrovni státu, regionu či obce. Jejich právními formami jsou v podmínkách ČR příspěvkové organizace a bývalé rozpočtové organizace, od roku 2001 organizační složky státu, kraje či obce. Jejich určitá část se charakteristikami svých činností blíží nestátním neziskovým organizacím. Ze strukturálně-operacionálních definic neziskových organizací se jich tedy týká pouze institucionalizovanost, samosprávnost, dobrovolnost a neziskovost, tj. nejsou založeny za účelem podnikání a s tím spojenou produkcí zisku, který by sloužil k rozdělování mezi členy organizace;
- nestátní (nevládní, občanské, soukromé) neziskové organizace (NNO), jejichž existence vychází z principu sebeřízení společnosti, což představuje schopnost určitého společenství lidí žijících a spolupracujících ve vymezeném prostoru organizovat a vzájemně usměrňovat své jednání. Jde o podílení se na veřejné politice v rámci občanské společnosti, kdy se občané sdružují do různých typů nestátních neziskových organizací, čemuž napomáhá i svoboda sdružování jako jedna ze základních svobod demokratického státu. Jejich základní právní formy představují v České republice občanská sdružení, nadace a nadační fondy, obecně prospěšné společnosti, církve a náboženské společnosti a hlavně jejich účelová zařízení, protože se zaměřením své činnosti blíží více veřejně

prospěšným aktivitám než samotné církve či náboženské společnosti“ (Škarabelová, 2002, s. 10).

Z uvedeného textu vyplývá, že informační centra obecně mohou spadat jak do skupiny vládních neziskových organizací, tak mezi NNO. Městská informační centra, jejichž zřizovatelem a provozovatelem je obec a které fungují jako její příspěvková organizace, jsou ryze veřejné neziskové organizace. Jak je však naznačeno, hranice mezi těmito dvěma typy je v řadě případů tenká (Škarabelová, 2002).

3.2.1 *Minulost, přítomnost a budoucnost neziskového sektoru*

Škarabelová uvádí, že lidé vždy cítili potřebu alespoň částečně se separovat od centrální moci státu, proto sahá historie neziskových organizací až k dobám existence prvních státních uspořádání. V průběhu historie tak obyvatelé zakládali různé politické sekty a kultové spolky, později vznikaly neziskové organizace s charitativním charakterem a řemeslnické cechy. Smysl měly tyto organizace různý – od konání náboženských rituálů přes výrobní činnost až po vzájemnou podporu chudých. Zásadními podmínkami rozhodujícími o podobě organizací neziskového sektoru jsou legislativní ošetření problematiky a politická situace, která povoluje či zakazuje sdružování lidí, zakládání a provozování zmíněných organizací. Tyto podmínky jsou důvodem vývoje neziskového sektoru v historii dnešní České republiky (počítejme od roku 1918, vzniku samostatného státu). Prudký rozvoj počtu neziskových organizací po vzniku samostatného státu násilně přerušila německá okupace, stejně tak jako jeho poválečný vývoj zastavila komunistická vláda. Diktátorská i totalitní vláda vymezila neziskovému sektoru jen určitou omezenou sféru působnosti. Historický převrat v podobě sametové revoluce znamenal zlom také pro neziskový sektor, který opět zaznamenal prudký nárůst vznikajících organizací a obnovu takzvaných prvorepublikových neziskových organizací. Jak již bylo v textu výše uvedeno, ruku v ruce s podporou státu neziskového sektoru jde legislativní úprava problematiky. Proto došlo postupem let ke schválení zákonů, které souvisejí přímo s neziskovými organizacemi. (Škarabelová, 2002, s. 11-17)

Právní zakotvení problematiky NO, seřazeno chronologicky:

- zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů,
- zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a politických hnutích,

- zákon č. 248/1995 Sb. zavedl zcela novou právní formu obecně prospěšnou společnost,
- zákon č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech,
- zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností. (Škarabelová, 2002, s. 19; Hladká, 2009)

Předchozí výčet není ani zdaleka úplný, s neziskovými organizacemi souvisí celá řada legislativních předpisů, například z daňové problematiky aj. Jak si lze povšimnout, nemá česká legislativa jeden zákon, věnující se obecně neziskovým společnostem, avšak jednotlivé typy neziskových společností své vlastní zákony mají, nebo jim je věnována alespoň zmínka. Komplexní výčet legislativy související s danou problematikou každoročně aktualizuje Centrum pro výzkum neziskového sektoru v rámci projektu Legislativní prostředí, takže lze na webových stránkách aktuálně shlédnout „Přehled legislativy pro neziskové organizace 2009“¹.

Dá se říci, že lidé a státní sektor v současné době již nepohlíží na neziskové organizace se zažitou pochybností o jejich smysluplnosti, tyto organizace mají větší důvěru a podporu veřejnosti, než tomu bylo ještě v nedávné minulosti (Škarabelová, 2002).

Důvody založení neziskových organizací jsou následující:

- teorie heterogenity říká, že trh i stát nedokáže poskytovat služby v dostatečné míře pro současnou heterogenní společnost, složenou z řady rozličných skupin občanů, ať jde o skupiny náboženské, sociální, národnostní a jiné (Škarabelová, 2002);
- teorie kolektivní identity předpokládá neziskové organizace jako „teritoria osvobozená od byrokratických zvyklostí státního aparátu či od dravých a konzumních praktik trhu“ v nichž lidé hledají kýženou kolektivní identitu (Škarabelová, 2002, s. 18);
- existují oblasti především v poskytování služeb, kde ziskové společnosti nemají z ekonomického hlediska šanci na přežití (Frič, 1998).

Informační a vzdělávací portál Zlínského kraje uvádí, že mnozí odborníci očekávají transformaci příspěvkových organizací na obecně prospěšné společnosti. Hloušek také píše, že „právní forma obecně prospěšné společnosti měla postupně nahradit rozpočtové a příspěvkové organizace, jejichž zřizovatelem je stát nebo obecní úřady², a které dosud

¹ „Přehled legislativy pro neziskové organizace 2009“ viz příloha 1

² resp. obec; termín obecní úřad byl ponechán z důvodu jeho použití v citovaném textu

poskytují obecně prospěšné služby“ (např. zdravotní ústavy, školy, knihovny apod.) (2000, s. 30). Deverová však uvádí, že pro poskytování obecně prospěšných služeb si obce raději zvolí způsob vytvoření nové o.p.s., „neboť není vytvořen mechanismus pro transformaci stávajících organizací – rozpočtových a příspěvkových – na obecně prospěšné společnosti“ (1996, s. 49). O transformaci vládních neziskových organizací na NNO se hovoří například proto, že vládní neziskové organizace „jsou synonymem velkého problému neziskového sektoru v ČR“ (Škarabelová, 2002, s. 10).

3.2.2 Informační centrum a příspěvková organizace

Zákon č. 250/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů věnuje příspěvkovým organizacím územních samosprávních celků § 27 až 37. Dle § 27 územní samosprávný celek zřizuje příspěvkové organizace pro takové činnosti ve své působnosti, které jsou zpravidla neziskové a jejichž rozsah, struktura a složitost vyžadují samostatnou právní subjektivitu. V souvislosti se vznikem příspěvkové organizace vydává zřizovatel zřizovací listinu, jejíž náležitosti určuje taktéž § 27 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. Zároveň podle tohoto zákona se příspěvkové organizace zapisují do obchodního rejstříku.

Spojitosť příspěvkových organizací a městských informačních center vyžaduje bližší charakterizaci příspěvkových organizací, především jejich rozdělení do dvou forem:

- státní příspěvkové organizace, jejichž zřizovatelem je stát,
- příspěvkové organizace územních samosprávních celků, které jsou v působnosti krajů a obcí, tudíž jsou nestátními příspěvkovými organizacemi (Chválová, 2009).

Jak název napovídá, městská informační centra patří k nestátním příspěvkovým organizacím. Tato forma s sebou nese řadu charakteristických specifíků. Dle § 54 zákona č. 219/2000 Sb. je tato příspěvková organizace právnickou osobou a jakožto samostatná účetní jednotka účtuje o svém majetku, pohledávkách a závazcích a tvorbě hospodářského výsledku. Zřídit ji může obec (příp. kraj) z vlastní vůle, opačná forma příspěvkové organizace vzniká ze zákona. Další rozdíl mezi dvěma zmíněnými formami je, že nestátní příspěvková organizace je způsobilá nabývat majetek do svého vlastnictví, vlastnická práva mohou vznikat například formou daru, dědictvím či pořízením majetku z daňově vypořádaných příjmů doplňkové činnosti. Předchozí věta již prozradila, že vedle hlavní činnosti může nestátní příspěvková organizace

provozovat doplňkovou činnost, která ovšem musí být ve svém charakteru zisková, protože zřizovatel není oprávněn výkon této činnosti dotovat z prostředků veřejných rozpočtů (Chválová, 2009). Finanční hospodaření nestátní příspěvkové organizace se řídí zákonem č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (Chválová, 2009).

3.3 Asociace turistických informačních center

Asociace turistických informačních center České republiky (dále A.T.I.C. ČR) je podle svých stanov „nezávislá cechovní organizace, která hájí zájmy svých členů za účelem zajišťování činnosti turistických informačních center v oblasti cestovního ruchu na území České republiky“ (Stanovy, 2007). Zde se setkáváme s termínem turistická informační centra (dále TIC), kterým Asociace věnovala celou brožuru s názvem „ABECEDA turistického informačního centra“ a kde TIC definuje jako „účelové zařízení poskytující v oblasti svého působení (město, region, turistická oblast) komplexní informace o všech službách souvisejících s cestovním ruchem“ (ABECEDA, 2005, s. 3). Z této charakteristiky lze usoudit, že činnost MIC z velké části koresponduje s činností TIC, rozdíl lze spatřit v poskytování informací o službách, které s cestovním ruchem nesouvisí a jiné informace. Dalším společným rysem TIC a MIC jsou dvě cílové skupiny uživatelů poskytnutých informací:

- „turisté a návštěvníci města,
- místní občané“ (ABECEDA, 2005, s. 6).

Tato vzájemná blízkost je způsobena faktem, že turistickým informačním centrem se může stát každé informační centrum po splnění určitých podmínek. A.T.I.C. ČR stanovila minimální standardy, které musí splňovat členové Asociace. Vzhledem k nerovnoměrné návštěvnosti konkrétního informačního centra v průběhu roku a k rozdílům mezi jednotlivými infocentry vytvořila A.T.I.C. ČR kategorizaci TIC do 4 skupin podle možností jednotlivých subjektů. Kategorizace TIC a minimální standardy služeb členů A.T.I.C. ČR viz příloha 2.

3.3.1 Činnost TIC

A.T.I.C. ČR rozděluje obsah činnosti TIC do dvou kategorií, kdy:

1. „Hlavní činností TIC je bezplatné poskytování informací veřejnosti v souladu s filozofií zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a to v rozsahu a kvalitě specifikované pro příslušnou kategorii TIC.
2. Doplnkovou činností TIC jsou služby poskytované za úplatu, např. prodej upomínkových předmětů, vstupenek, průvodcovské služby, směnárna, kopírování, činnosti reklamní, poskytování speciálních informací, tvorba a organizování turistických produktů,...“ (Metodika, 2007)

Zákon o svobodném přístupu k informacím, popisuje podmínky, za nichž má subjekt právo svobodného přístupu k informacím, a také stanovuje základní podmínky poskytování informací. Ustanovení § 2 zákona definuje tzv. povinné subjekty, jež mají povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti a k nimž patří státní orgány a orgány územní samosprávy. A.T.I.C. ČR uvádí, že toto poskytování informací se vztahuje též na turistické informace a pakliže TIC není povinným subjektem, jak jej zákon definuje, mělo by „na sebe převzít přesně vymezený okruh povinností z tohoto zákona při výkonu veřejné služby bezplatného poskytování informací na základě smlouvy s povinným subjektem, tzn. s orgánem státní správy nebo územní samosprávy“ (Metodika, 2007).

Problematika doplňkové činnosti je vzhledem k jejímu výdělečnému charakteru složitější. Obecně neziskové organizace mohou provádět také ziskovou činnost, za podmínek, že zisk bude v celé výši dále použit na cíle dané posláním neziskové organizace (Chválová, 2009). Živnostenský zákon charakterizuje „soustavnou činnost provozovanou samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených tímto zákonem“ jako živnost. Splňuje-li činnost TIC všechny vyjmenované charakteristiky, musí pro každou tuto činnost zřizovatel TIC získat živnostenské oprávnění³ na živnostenském úřadě. Nesplňuje-li činnost všechny podmínky, není pro její výkon živnostenské oprávnění nutné (Metodika, 2007). Portál veřejné správy České republiky pak v kategorii věnované NNO a jejich podnikatelské činnosti vysvětluje, že neziskové organizace s výjimkou nadací, nadačních fondů a politických stran a hnutí mohou podnikat v rámci své vedlejší činnosti.

³ V době vzniku Metodiky byl užíván termín živnostenský list, který však novela živnostenského zákoníku zrušila a nadále používá pojem živnostenské oprávnění, které vzniká zápisem do živnostenského rejstříku. Živnostenský úřad pak vydává podnikateli výpis.

3.3.2 Šetření mezi členy TIC

A.T.I.C. ČR provedla koncem roku 2008 v řadách svých členů šetření formou dotazníků. Jeho výsledky zveřejnila ve svém Zpravodaji. Odhaleny byly mimo jiné následující skutečnosti:

- 53 % provozovatelů turistických informačních center jsou obce (oproti roku 2004 došlo k poklesu z 64% podílu);
- 23 % provozovatelů TIC jsou příspěvkové organizace obcí (oproti roku 2004 došlo k nárůstu z podílu 12 %);
- co se týče soukromého sektoru, nejčastější forma IC je fyzická osoba či s.r.o., přičemž zřizovatelem některých s.r.o. je také obec;
- téměř 83 % prostor, v nichž sídlí TIC, vlastní města či obce;
- téměř čtvrtina TIC není samostatnou jednotkou, je součástí například knihovny, muzea či podatelny Městského úřadu (Matouš, 2008).

Ačkoli klesl podíl TIC, která nejsou samostatným subjektem (tedy je provozuje obec v rámci svých činností), stále jich je mezi členy A.T.I.C. ČR více než polovina. Legislativně je tato problematika ošetřena zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích. Dle § 2 tohoto zákona je obec veřejnoprávní korporací, která vystupuje v právních vztazích svým jménem. Úkolem obce je pečovat o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů při současné ochraně veřejného zájmu. Mezi potřebami občanů figuruje dle § 35 zákona o obcích mimo jiné potřeba informací. Ustanovení § 35a téhož zákona povoluje obcím pro výkon samostatné působnosti, která zahrnuje rovněž uspokojování potřeb občanů, zakládat a zřizovat právnické osoby a organizační složky obce jako zařízení bez právní subjektivity. Ze zákona tedy vyplývá, že tento typ informačního centra nemá právní subjektivitu, která podle Berana znamená způsobilost k určitému rozsahu a druhu práv a povinností (2006, s. 11).

Podle § 18 současného občanského zákoníku mezi právnické osoby náleží mj. jednotky územní samosprávy. Zákon o obcích definuje obec jako veřejnoprávní korporaci, tedy právnickou osobu veřejného práva (Veřejnoprávní, 2008). Více o veřejnoprávní korporaci viz. kapitola 3.7.

Důvodů, proč obec zřídí informační centrum jako společnost s ručením omezeným, může být několik, např.:

- dle obchodního zákoníku patří s.r.o. mezi obchodní společnosti, což jsou právnické osoby založené za účelem podnikání, s.r.o. a a.s. však mohou být

- založeny i za jiným účelem (předmět činnosti musí být uveden v zakladatelské listině – předpokládáme-li jednoho zakladatele),
- dle obchodního zákoníku může být s.r.o. založena jednou osobou (u obchodních společností je toto možné dále pouze u a.s.), přičemž minimální výše základního kapitálu při založení s.r.o. je několikanásobně nižší než u a.s.

3.4 Personální problematika

Každý subjekt zaměstnávající pracovníky v pracovním poměru nebo na základě dohod konaných mimo pracovní poměr se musí řídit zákoníkem práce. Zmiňovaný zákon ukládá v § 34 požadavky na obsahovou i formální část pracovní smlouvy, bez jejichž splnění je smlouva neplatná. Deverová uvádí další možnosti založení pracovního poměru a to volbu⁴ a jmenování⁵, u neziskových organizací však podle ní většinu pracovních poměrů zakládá pracovní smlouva (1996, s. 12). Doporučenou součástí pracovní smlouvy je určení pracovní náplně zaměstnance s uvedením jeho konkrétních povinností, která může pomoci předejít některým pracovněprávním sporům, zejména těch, které se týkají odpovědnosti za škodu. Pokud tak zaměstnavatel neučiní, je podle § 37 odst. 1 platného zákoníku práce povinen písemně oznámit informace o bližším určení druhu práce zaměstnanci do 1 měsíce od vzniku pracovního poměru. Příloha pracovní smlouvy může obsahovat také platový výměr, který lze měnit v souvislosti s vývojem situace a přitom není nutné měnit pracovní smlouvu. (Deverová, 1996)

Frič uvádí, že neziskové organizace kromě plného úvazku často zaměstnávají pracovníky na částečný pracovní úvazek (1998). Pracovník může být u organizace zaměstnán v rámci pracovního poměru na plný úvazek či formou dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, ke kterým patří dohoda o provedení práce a dohoda o pracovní činnosti (Deverová, 1996). Zákoník práce platný od 1.1.2007 nepoužívá termín vedlejší pracovní poměr, který byl touto novelou zrušen z důvodů nerovnosti zaměstnanců ve vedlejších pracovních poměru a zaměstnanců v hlavním pracovním poměru, kdy VPP měl nižší právní ochranu týkající se snadnějšího ukončení tohoto

⁴ Vyžaduje-li zvláštní právní předpis či stanovy organizace volbu jako způsob obsazení pracovní pozice, ustanovení § 33 zákoníku práce považuje zvolení za předpoklad následného uzavření pracovní smlouvy, která zakládá pracovní poměr.

⁵ Zakládání pracovního poměru jmenováním je možné pouze u vybraných vedoucích pracovních pozic, například vedoucího příspěvkové organizace.

pracovního poměru⁶ (Drexlerová, 2007). Dohoda o provedení práce (právně ošetřená § 75 zákoníku práce) je vhodná především pro jednorázové úkoly, protože se uzavírá většinou na jistou dobu a pro rozsah práce nepřesahující 150 hodin za kalendářní rok u jednoho zaměstnavatele. Dohoda o pracovní činnosti (popsaná v § 76 zákoníku práce) se blíží dřívějšímu vedlejšímu pracovnímu poměru a je vhodná v případě, že osoba nemůže vykonávat práci v místě pracoviště, ale doma či ve své kanceláři. Nutno však mít na paměti, že na základě této dohody nesmí zaměstnanec odpracovat více než polovinu stanovené týdenní pracovní doby. Mezi pracující mohou neziskové organizace, stejně jako jiné, najmout také studenty za podmínek daných legislativou. Zaměstnat lze studenta denního studia, který splňuje podmínky pracovněprávní subjektivity, tzn. dosáhl věku 15 let a má ukončenou povinnou školní docházkou (dle § 6 zákoníku práce). Výjimky v zaměstnávání osob mladších 15 let nebo s nedokončeným základním vzděláním upravují § 121 až 124 zákona o zaměstnanosti. V souvislosti s pracovněprávními vztahy vzniká zaměstnavateli podle zákona o veřejném zdravotním pojištění povinnost platit část pojistného za své zaměstnance u příslušné zdravotní pojišťovny. Výši pojistného pak určuje zákon o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění. Organizace je také povinna odvádět státu pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti podle zákona č. 589/1992 Sb. Poplatníky pojistného se rozumí dle § 3 tohoto zákona jak organizace, tak zaměstnanci (např. v pracovním poměru, činní na základě dohody o pracovní činnosti), ovšem v různé výši placení pojistného. V rámci pracovněprávních vztahů také vzniká povinnost řídit se zákonem č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění (nahrazujícím od 1.1.2009 zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců), okruh pojištěných osob ošetřuje § 5 tohoto zákona.

Odborníci se shodují, že neziskové organizace obecně často využívají služeb dobrovolníků (Frič, 1998; Deverová, 1996). Frič vysvětluje tento jev limitovanými možnostmi v oblasti financování neziskových organizací (1998). Po dobu absence problematiky činnosti dobrovolníků v české legislativě se dobrovolnická práce chápala jako činnost na základě příkazní smlouvy, upravená § 724 až 741 občanského zákoníku (Deverová, 1996, s. 27). V roce 2002 však vešel v platnost zákon o dobrovolnické

⁶ Zániku zaměstnávání formou vedlejšího pracovního poměru dopomohl jistě také fakt, že neměl žádnou oporu v právu Evropské unie (Drexlerová, 2007).

službě, vymežující činnosti, na něž se termín dobrovolnická služba vztahuje⁷. Dobrovolníci uzavírají smlouvu o výkonu dobrovolnické služby s tzv. vysílací organizací. Tato organizace pak uzavírá smlouvu s přijímací organizací, pro niž je dobrovolnická služba vykonávána. Přijímací organizací může být mj. i územní samosprávný celek, ovšem pouze k účelům vymezeným zákonem. Činnost v rámci informačního centra však s dobrovolnickou činností nekoresponduje.

Šetření A.T.I.C. ČR mezi jejími členy odhalilo, že TIC se potýkají s vysokou mírou fluktuace zaměstnanců a proto byl této problematice věnován článek ve Zpravodaji č. 1/2009 (Matouš, 2009). Tento jev je vysvětlen následujícími fakty: řada TIC má problémy s nedostatkem financí, ovšem nároky kladené na zaměstnance nejsou zrovna nízké (od jazykové vybavenosti přes schopnost práce s počítačem až po profesionální vystupování). Výsledkem často bývá, že o tuto práci projeví zájem mladý člověk, který ovšem po zapracování a získání praxe často opustí post v TIC pro lépe placené zaměstnání. Dalším prvkem ovlivňujícím fluktuaci zaměstnanců je odchod pracovníků na mateřskou dovolenou, což má vzhledem k velkému podílovému zastoupení žen nemalý vliv. Návrh na zlepšení situace hovoří o zařazení profese pracovníka TIC do platových tabulek. (Matouš, 2009)

Frič upozorňuje na fakt, že i neziskové organizace se neobejdou bez služeb řady odborníků především z oblasti práva a účetnictví, jejichž mzdy v případě zaměstnaneckého poměru znamenají nákladovou položku, kterou však lze minimalizovat uzavřením např. částečného pracovního úvazku (Frič, 1998).

3.5 Financování a ekonomika neziskových organizací a infocenter

Nutnou součástí fungování každé organizace jsou potřebné finanční zdroje. Frič uvádí, že „nedostatek finančních zdrojů je již tradičně pokládán za jeden z nejzávažnějších problémů neziskových organizací“ (1998, s. 6). Kvůli zajištění si dostatečných

⁷ Zákon č. 1998/2002 v § 2 vymezuje dobrovolnickou činnost na poskytování pomoci nezaměstnaným, osobám sociálně slabým, zdravotně postiženým, seniorům, příslušníkům národnostních menšin, imigrantům, osobám po výkonu trestu odnětí svobody, osobám drogově závislým, osobám trpícím domácími násilím, jakož i pomoc při péči o děti, mládež a rodiny v jejich volném čase, pomoc při přírodních, ekologických nebo humanitárních katastrofách, při ochraně a zlepšování životního prostředí, při péči o zachování kulturního dědictví, při pořádání kulturních nebo sbírkových charitativních akcí pro osoby uvedené v předchozím textu, nebo pomoc při uskutečňování rozvojových programů a v rámci operací, projektů a programů mezinárodních organizací a institucí, včetně nevládních organizací. Zároveň se tato činnost nesmí týkat uspokojování osobních zájmů, nesmí být vykonávána v rámci podnikatelské nebo jiné výdělečné činnosti anebo v pracovněprávním vztahu, služebním poměru nebo členském poměru, jinak nejde o dobrovolnickou činnost.

finančních zdrojů řada neziskových organizací provádí vedlejší výtěžnou činnost. Tento způsob ovšem někteří představitelé NO odmítají s odvoláním se na nebezpečí možného odklonu organizace od jejího původního poslání (Frič, 1998). Tato kapitola se věnuje také ekonomice řešených organizací, avšak spíše okrajově s důrazem na některé významné oblasti.

3.5.1 Možnosti financování

Boukal uvádí, že financování NO má vícezdrojový charakter, který vede ke kombinaci veřejného financování s financováním z neveřejných zdrojů (2007, s. 37). Veřejné financování souvisí s institucemi státní správy a samosprávy a v této oblasti se financuje z veřejných rozpočtů v rámci státní dotační politiky (Boukal, 2007, s. 37). Do oblastí státní dotační politiky však činnost městských informačních center nespadá, proto podle všeho dotace z veřejných zdrojů do možností financování MIC nespadají. Boukal však uvádí další možné veřejné zdroje, které zahrnují především zdroje související se zadáním veřejné zakázky, zdroje vyplývající ze smluv o poskytování služeb a ostatní (2007, s. 38). Finance z neveřejných zdrojů pak mohou pocházet například od individuálních či firemních dárců, z příjmů z vlastní činnosti a v neposlední řadě zde jako pozitivní faktor působí daňová a poplatková zvýhodnění pro osoby nezřízené za účelem podnikání (Boukal, 2007, s. 38–39; Frič, 1998). Frič popisuje, že právě v soukromých dárcích se skrývají velké možnosti získávání finančních zdrojů pro neziskový sektor; zároveň ale upozorňuje, že tato problematika velmi úzce souvisí s daňovým zvýhodňováním dárců⁸ (1998). Daňové zvýhodnění darů fyzických a právnických osob upravuje zákon o daních z příjmů, který v § 15 povoluje fyzickým osobám odečíst si od základu daně hodnotu darů poskytnutých mj. obcím, krajům či organizačním složkám státu a to za podmínky, že úhrnná hodnota darů ve zdaňovacím období přesáhne 2 % ze základu daně anebo činí alespoň 1000 Kč, nejvýše však 10 % ze základu daně. Právnické osoby si pak mohou od základu daně také odečíst hodnotu darů poskytnutých mj. obcím, krajům a organizačním složkám státu a to ve výši alespoň 2000 Kč, nejvíce však 5 % ze základu daně. Interesantním příkladem pro tuto kapitolu je příjem, plynoucí díky zákonu o loteriích a jiných podobných hrách, který v § 18 odst. 4 stanovuje, že provozovatel výherních hracích přístrojů musí odvádět část

⁸ Při vytváření databáze jmen osob, které organizace oslovuje z důvodu získání finančních zdrojů, je nutno dbát na ustanovení zákona č. 177/2001 Sb., o ochraně osobních dat (Boukal, 2007, s. 39).

výtěžku do rozpočtu obce, která vydá úřední povolení k provozování výherních hracích přístrojů, a to na veřejně prospěšné účely (Kolman, 2003). Boukal uvádí, že „u nestátních neziskových organizací by měly převládat finance z neveřejných zdrojů“ (2007, s. 39). Poslední věta navádí k nepřímému odvození si, že u druhé skupiny neziskových organizací, označovaných jako vládní či státní či veřejné, je přípustné, aby v nich převládaly finance z veřejných zdrojů. § 28 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů určuje, že příspěvková organizace hospodaří s peněžními prostředky získanými vlastní činností a s peněžními prostředky přijatými z rozpočtu svého zřizovatele. Dále hospodaří s prostředky svých fondů, s peněžními dary od FO či PO. § 28 odst. 3 téhož zákona pak stanovuje podmínku, že vytváří-li příspěvková organizace ve své doplňkové činnosti zisk, může jej použít jen ve prospěch své hlavní činnosti (s povolením zřizovatele je možné také jiné využití).

3.5.2 *Ekonomika*

K výkonu činnosti potřebují organizace určitý majetek, jehož velikost a struktura se odvíjí od konkrétních druhů činnosti a zároveň od finančních možností organizace, které jsou taktéž ovlivněny oborem činnosti a právní formou organizace (Boukal, 2007, s. 47). Nakládání a hospodaření s majetkem, který náleží územně samosprávným celkům (obce, kraje a jimi zřizované organizace), musí probíhat v souladu se zákonem o obcích (Boukal, 2007). Tento zákon určuje, že majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně v souladu se zájmy obce. Dále zákon stanovuje podmínky převodu majetku, rozhodovací pravomoci jednotlivým orgánům obce aj. Příklady rozhodovacích pravomocí v konkrétních případech viz příloha 3. Ustanovení § 27 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů pak dovoluje příspěvkové organizaci nabývat do svého vlastnictví majetek potřebný k výkonu činnosti, pro kterou byla zřízena a to zákonem určenými možnostmi. Formálně se struktura majetku organizace a zdroje jeho krytí zapisují do rozvahy, kterou musí povinně sestavovat každá organizace⁹, zároveň také organizace sestavuje výkaz zisků a ztrát, který obsahuje dvě skupiny položek – nákladové a výnosové (Boukal, 2007, s. 50). Převyšují-li výnosy nad náklady, hovoříme o zisku, v opačném případě o ztrátě.

⁹ podle vyhlášky 504/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví (Boukal, 2007)

Zákon o daních z příjmů v § 18 určuje, že „u poplatníků, kteří nejsou založeni za účelem podnikání, jsou předmětem daně vždy příjmy z reklam, z členských příspěvků a příjmy z nájemného s výjimkou úplatných převodů a úplatného užívání státního majetku mezi organizačními složkami státu a státními organizacemi a z pronájmu a prodeje státního majetku, které jsou podle zvláštního právního předpisu příjmem státního rozpočtu“. Dále lze stručně říci, že daň z příjmů se neplatí z dotací, příspěvků a jiných forem podpory, které plynou neziskovým organizacím ze státního rozpočtu, z rozpočtu okresních úřadů a z rozpočtů obcí, také se neplatí daň z úroků z vkladů vedených na běžném účtu. Deverová dále k problematice uvádí, že „má-li nezisková organizace příjmy z činností, které vyplývají z jejího poslání, tj. z činností, které jsou jako hlavní vymezené jejím statutem, stanovami nebo zakládací listinou, a jestliže jsou tyto příjmy vyšší než náklady, které musela nezisková organizace vynaložit k tomu, aby tyto příjmy dosáhla, platí daň. Jestliže v rámci téhož druhu činnosti nezisková organizace provádí činnosti jak ziskové (výnosy jsou vyšší než náklady), tak neziskové (náklady jsou vyšší než výnosy) nelze kompenzovat neziskové aktivity výnosy těch ziskových. Ze zákona vyplývá, že ze ziskových aktivit v jednotlivých druzích činností je nutno zaplatit daň z příjmu“ (1996, s. 52).

3.6 Závazkové a smluvní vztahy

Deverová užívá pojmy smluvní vztahy a závazkové vztahy jako synonyma (1996, s. 45). Jde však o zjednodušení problematiky, i když, jak Knappová uvádí, naprostou většinu závazkových právních vztahů v praxi tvoří závazkové právní vztahy smluvní (oproti závazkovým právním vztahům vzniklých z jiných důvodů) (2005, s. 72). Pro lepší uvedení do problematiky si nyní přiblížme závazkové právo.

3.6.1 Závazkové právo

Knappová popisuje, že závazkové právo je součástí pouze práva soukromého, v rámci kterého je však úprava závazkových vztahů provedena různými zákony:

- občanský zákoník,
- obchodní zákoník,
- zákoník práce,
- autorský zákon,
- zákon o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích,

- zákon o ochraně průmyslových vzorů,
- zákon o nájmu a podnájmu nebytových prostor (2005, s. 24–25).

K tématu závazkového práva dlužno poznamenat, že závazková práva vzniklá z různých zákoníků nejsou na stejné úrovni. Setkáváme se se zásadou „lex specialis derogat legi generali“, neboli předností norem zvláštního (speciálního) závazkového práva před normami obecného závazkového práva, představovaném občanským zákoníkem. Platí však princip subsidiarity občanského zákoníku, což znamená použití tohoto zákoníku v případech, které přesně neošetřují normy zvláštního závazkového práva. (Knappová, 2005, s. 25)

Dělení závazkového práva na obecné a zvláštní není jediným používaným dělením, Knappová uvádí další třídění závazkového práva:

- podle odvětví soukromého práva
 - o závazkové právo občanské,
 - o závazkové právo obchodní,
 - o závazkové právo jiných odvětví soukromého práva (např. závazkové právo pracovní),
- podle právního důvodu svého vzniku
 - o závazkové právo smluvní,
 - o závazkové právo deliktní (2005, s. 26).

Jak lze vidět podle předchozího dělení, smluvní vztahy spadají do závazkových vztahů a ačkoli tvoří jejich většinový podíl, není přesné tyto dva pojmy užívat jako synonyma.

3.6.2 Závazkové právo smluvní

Základem tohoto typu závazkového právního vztahu, resp. závazku, je smlouva, neboli kontrakt. Knappová ji charakterizuje jako „dvoustranný, resp. vícestranný právní úkon, k jehož vzniku je třeba shodného projevu vůle dvou, resp. více smluvních stran“ (2005, s. 29). Zákonná úprava smluvního závazkového práva pak upravuje podmínky vzniku smluv, náležitosti nezbytné pro jejich platnost, zakotvení jednotlivých typů smluv a v neposlední řadě také sankce, plynoucí z nesplnění smlouvy či jejich náležitostí (Knappová, 2005, s. 30).

V kontextu smluvního závazkového práva nutno zmínit jeho hlavní zásady:

- zásada rovnosti stran,

- zásada smluvní svobody neboli volnosti stran, projevující autonomii jejich vůle, která dále obsahuje
 - o svobodu uzavřít smlouvu,
 - o volný výběr opačné smluvní strany,
 - o neexistenci numerus clausus typů smluv¹⁰, tedy možnost sjednat si i jiný typ smlouvy než uvádí soukromoprávní předpisy (obecně se za smlouvu dá považovat cokoli, na čem se strany smluví, neodporuje-li to obsahu nebo účelu zákona),
 - o svobodu utváření obsahu smlouvy, stanovující vzájemná práva a povinnosti kontrahentů,
 - o zásada bezformálnosti právních úkonů, umožňující uzavřít smlouvu v libovolné formě, není-li její forma stanovena,
- zásada „pacta sunt servanda“ znamenající, že smlouvy je třeba dodržovat, zároveň je nelze měnit bez souhlasu jejich stran,
- zásada dobré víry, dobrého úmyslu („bona fide“), vycházejícího z přesvědčení, že subjekt jedná po právu,
- zásada „nemo turpitudinem suam allegare potest“ neboli, že nelze těžit z vlastní nepoctivosti a protiprávního chování (Knappová, 2005, s. 30 – 36, 72).

3.7 Vybrané typy smluv

Následující kapitola přiblíží typy smluv, které podle teoretických a praktických poznatků souvisejí přímo s činností městských informačních center, včetně jejich právních náležitostí. Pozornost bude věnována smlouvě příkazní, smlouvě mandátní, smlouvě komisionářské a smlouvě zprostředkovatelské. Příkazní a zprostředkovatelskou smlouvu upravuje občanský zákoník, který se také věnuje závazkovému právu obecně. Seznam typů smluv, kterým se věnuje občanský zákoník viz. Příloha 4. Zbylé dva typy smluv (mandátní a komisionářskou) upravuje obchodní zákoník, který řeší obchodní závazkové vztahy. Občanský zákoník dle § 1 upravuje občanskoprávní vztahy, čímž přispívá k naplňování občanských práv a svobod, upravuje majetkové vztahy fyzických a právnických osob, majetkové vztahy mezi těmito osobami a státem, jakož i vztahy vyplývající z práva na ochranu osob, pokud tyto občanskoprávní vztahy neupravují jiné

¹⁰ zásada numerus clausus existuje u jednostranných právních úkonů (Knappová, 2005, s. 73)

zákony. Oproti tomu obchodní zákoník upravuje postavení podnikatelů, obchodní závazkové vztahy, jakož i některé jiné vztahy s podnikáním související. Ustanovení § 1 odst. 2 pak určuje, že zmíněné právní vztahy se řídí ustanovením obchodního zákoníku, případně podle práva občanského, nelze-li je řešit podle obchodního zákoníku.

3.7.1 Příkazní smlouva

Smlouvou příkazní, kterou upravují § 724 až 741 občanského zákoníku, se příkazník zavazuje, že pro příkazce obstará nějakou věc nebo vykoná jinou činnost. Z definice je očividné široké uplatnění tohoto typu smlouvy, protože jejím předmětem může být činnost faktická stejně tak jako uskutečňování právních úkonů (Knappová, 2005, s. 274). Pod pojem příkazní smlouva však nespádají všechny smlouvy, jejichž předmětem je uskutečnění určitých činností, protože některé speciální případy upravuje občanský zákoník a jiné právní předpisy. Příkladem může být smlouva zprostředkovatelská, jejímž předmětem je obstarání za odměnu uzavření smlouvy, dále pracovní smlouva, smlouva o dílo či smlouvy mandátní a komisionářská aj. (Knappová, 2005, s. 273). Speciálními typy příkazní smlouvy jsou pak smlouva o obstarání věci a smlouva o obstarání prodeje věci, ve kterých jsou smluvní strany nazývány obstaratel (místo příkazníka) a objednatel (místo příkazce).

Činnost, kterou má příkazník pro příkazce vykonat, musí být ve smlouvě dostatečně vymezena, protože (jak bylo řečeno již dříve) obecně příkazní smlouva má široký záběr možných činností. Příkazník pak v rámci plnění dohodnuté činnosti může jednat jménem příkazce nebo vlastním jménem (smlouva o obstarání prodeje věci připouští pouze tuto variantu), v obou případech na účet příkazce, nutno však podotknout, že k právnímu jednání jménem příkazce je třeba plná moc. (Knappová, 2005)

Knappová uvádí, že „příkazní smlouva může být úplatná nebo bezplatná; úplatnost však stanoví zákon při pojmovém vymezení obou podtypů příkazní smlouvy, tj. smlouvy o obstarání věci a smlouvy o obstarání prodeje věci“ (2005, s. 275).

Příkazní smlouva obecně nemá podle občanského zákoníku stanovenou formu, proto není nutno uzavírat ji písemně. V případě smlouvy o obstarání prodeje věci je písemná forma nutná včetně podstatných náležitostí (určení věci k prodeji a její ceny, příp. poplatku v případě odstoupení od smlouvy), dále smlouva o obstarání věci vyžaduje alespoň písemné potvrzení o uzavření smlouvy a v neposlední řadě nelze opomenout

případy, kdy je vyžadována písemná forma plné moci podle § 31 obč. zák. (Knappová, 2005, s. 276).

Příkazní smlouvu dle obč. zák. mohou mezi sebou uzavřít i dva podnikatelé, ovšem za té podmínky, že činnost, která je jejím předmětem, nemá povahu zařízení obchodní záležitosti nebo má být uskutečněna bezplatně (Knappová, 2005, s. 274).

3.7.2 Mandátní smlouva

Mandátní smlouvu upravují § 566 až 576 obchodního zákoníku, podle kterých se mandátní smlouvou mandatář zavazuje, že pro mandanta na jeho účet zřídí za úplatu určitou obchodní záležitost uskutečněním právních úkonů jménem mandanta nebo uskutečněním jiné činnosti, a mandant se zavazuje zaplatit mu za to úplatu. Zároveň však musí být splněna podmínka, že smluvními stranami jsou podnikatelé a předmětem smlouvy je zařízení obchodní záležitosti, která souvisí s podnikatelskou činností mandanta (Knappová, 2005, s. 274).

3.7.3 Komisionářská smlouva

Obchodní zákoník ve svém § 577 definuje, že komisionářskou smlouvou se zavazuje komisionář, že zařídí vlastním jménem pro komitenta na jeho účet určitou obchodní záležitost, a komitent se zavazuje zaplatit mu úplatu. Ustanovení § 590 obch. zák., který je posledním věnovaným komisionářské smlouvě, pak stanovuje, že v případě trvalé činnosti jako předmětu závazku komisionáře se použije na vztah mezi komitentem a komisionářem přiměřeně též ustanovení upravující smlouvu o obchodním zastoupení. Knappová upozorňuje na odlišení tohoto typu smlouvy od příkazní smlouvy, především obchodním charakterem činnosti, a od smlouvy mandátní v tom, že komisionář jedná vlastním jménem, nikoli jménem komitenta (2005, s. 274).

3.7.4 Porovnání smluvních typů

Z charakteristik předchozích tří popisovaných typů smluv vyplynula jejich podobnost, ale také jejich základní odlišnosti. Ke shodným prvkům patří jednoznačně jednání v zájmu osoby, pro kterou je činnost vykonávána, ona osoba musí vykonavatele kontrahované činnosti seznámit s potřebnými informacemi. V případě úplatného typu smlouvy smluvní partner zařizuje záležitost s odbornou péčí, kdežto v případě bezplatné příkazní smlouvy má příkazník povinnost jednat pečlivě, v závislosti na svých schopnostech a znalostech (Obchodní zákoník; Knappová, 2005, s. 277). Jedná-li se

o typ smlouvy ze zákona úplatný, neznamená to, že výše této úplaty (resp. odměny) musí být ve smlouvě uvedena; při její absenci se vyplácí tzv. odměna obvyklá v době uzavření smlouvy za činnost obdobnou činnosti, která byla předmětem smlouvy a která byla vykonána (Obchodní zákoník; Knappová, 2005, s. 275).

3.7.5 Zprostředkovatelská smlouva

§ 774 občanského zákoníku stanovuje, že zprostředkovatelskou smlouvou se zprostředkovatel zavazuje obstarat zájemci za odměnu uzavření smlouvy a zájemce se zavazuje zprostředkovateli poskytnout odměnu tehdy, byl-li výsledek dosažen přičiněním zprostředkovatele. Předmětem zprostředkovatelské smlouvy přitom může být i více určitých smluv, jejichž uzavření má být zprostředkováno (Knappová, 2005, s. 303). Knappová poukazuje na to, že zprostředkovanou smlouvu uzavírá s třetími osobami zájemce; zprostředkovatel je zavázán pouze k vyhledávání smluvního partnera pro zájemce, nikoli k uzavírání smlouvy s třetí osobou (2005, s. 302). Dále je nutno odlišit tento typ smlouvy od obchodní smlouvy o zprostředkování, kterou upravují § 642 až 651 obchodního zákoníku, tudíž která se týká podnikatelské činnosti obou smluvních stran (Knappová, 2005, s. 302). Jelikož jde o úplatný typ smlouvy, musí tato smlouva obsahovat odměnu, neboli provizi, jejíž výše ale nemusí být přesně vyčíslena v případě, že smlouva obsahuje postup výpočtu této provize (Knappová, 2005, s. 303). Jak bylo naznačeno výše, zprostředkovatel není oprávněn za zájemce jednat, pokud od něj nezískal písemnou plnou moc (Knappová, 2005, s. 304). V tomto případě zmocnění občanský zákoník vyžaduje písemnou formu smlouvy a práva a povinnosti smluvních stran se řídí podle smlouvy příkazní (Knappová, 2005, s. 304; občanský zákoník). Z poslední věty si lze vyvodit vzájemnou blízkost a provázanost jmenovaných smluvních typů.

3.8 Veřejnoprávní korporace v soukromoprávních vztazích

Vzhledem k předchozí použité terminologii dlužno dodat některé informace související se systematickým členěním právního řádu ČR na právo veřejné a soukromé. Gerloch uvádí, že „v kontinentálním typu právní kultury (který je rozšířen mj. v kontinentální Evropě) se v 19. století oživilo dělení na právo soukromé a právo veřejné, kde kritériem je rozdílná metoda právní úpravy“ (2001, s. 114). Soukromoprávní vztahy se pak vyznačují rovností právních subjektů a tradičně čítají právo občanské, obchodní,

rodinné, pracovní a obchodní (Gerloch, 2001, s. 113 a 114). Bereme-li na vědomí předchozí rozdělení při pročitání kapitoly o závazcích, můžeme si povšimnout jistého rozporu. Lze se snad domnívat, že obec jakožto veřejnoprávní korporace nemůže vstupovat do závazkových smluvních vztahů, protože ty se týkají ryze práva soukromého? Samozřejmě, že tato situace je v praxi nemyslitelná. Situaci vysvětluje autor s odvoláním se na rozhodnutí Ústavního soudu: „...v moderní společnosti se nezřídka prolínají prvky veřejného a soukromého práva tak, že nelze zcela jednoznačně veškerou činnost té či oné instituce označit pouze za veřejnoprávní nebo pouze za soukromoprávní. Lze si představit, že určitá instituce podle povahy konkrétní činnosti může v určitých vztazích vystupovat jako soukromoprávní, v jiných jako veřejnoprávní subjekt. Je proto třeba vážit, o jaký druh konkrétní činnosti té které instituce se jedná“ (ÚS 41/98 in Beran, 2006, s. 29). Z předchozího textu je tedy jasné, že obec může vstupovat do smluvních vztahů jakožto soukromoprávní subjekt a zároveň může působit ve veřejném právu a to především ve vztahu k občanům. Poznamenejme ještě, že pro veřejnoprávní vztah je charakteristická nerovnost postavení účastníků, neboli autoritativní nadřazení veřejné moci, která rozhoduje o právech a povinnostech subjektů, které tato moc ovládá (Beran, 2006, s. 28). Připomeňme zde jednu ze zásad smluvního závazkového práva, hovořící o rovnosti stran, kterou se soukromoprávní vztahy odlišují od veřejnoprávních. Zmíněnou veřejnou moc Beran rozděluje na „moc státní“ a „zbývající veřejnou moc“, která je podle něj „v příslušném rozsahu svěřena subjektům nestátního charakteru ke správě veřejných záležitostí, je od státní moci v jistém smyslu odvozena a nemůže s ní být v rozporu“ (Beran, 2006, s. 29). Z předchozí věty je patrné, že řeč může být také o obcích. Tento postřeh je významný z toho důvodu, že obcím je věnována zmínka také v praktické části práce a to konkrétně z pohledu smluvních závazkových vztahů, tedy soukromého práva. Problematika obce jako právního subjektu není jednoduchá, obzvláště podíváme-li se na problematiku z pohledu orgánů obce. Beran upozorňuje na nutnost odlišení subjektu jako nositele práva a povinností od orgánu tohoto subjektu, který určitá práva a povinnosti vykonává. Tyto orgány (někdy představované jednotlivci, jakožto nositeli určité funkce) pak podle něj nejsou samostatnými subjekty, jen jejich součástí a jako takové mohou být nositeli jen vydělených práv a povinností, souvisejícími s jejich působností (Beran, 2006, s. 30–31). Mezi orgány obce řadí zákon o obcích zastupitelstvo, radu obce, starostu a obecní úřad, přičemž § 109 odst. 2 zákona o obcích povoluje zřídit pro jednotlivé úseky

činnosti obecního úřadu odbory a oddělení, v nichž jsou začleněni zaměstnanci obce zařazení do obecního úřadu. Z uvedeného textu lze odvodit, že informační centrum, které plně spadá pod obec, neboli které není samostatným subjektem, může například fungovat v rámci odboru či oddělení obecního úřadu, které je nositelem pouze vydělených práv a povinností.

3.9 Vazba Evropské unie na informační centra

Kapitola 3.9 včetně podkapitol čerpá z informací uvedených v dokumentu Informační centrum – provoz a služby v kontextu EU, vypracovaného v rámci projektu Vzdělávání v cestovním ruchu.

Při zkoumání informačních center obecně (tím pádem také městských informačních center) se nelze oprostít od problematiky cestovního ruchu, což souvisí s návštěvníky informačních center. Dokument Informační centrum – provoz a služby v kontextu EU charakterizuje zřízení orgánů EU pro turismus jako slabé. Existuje sice tzv. Tourism Unit, ovšem ten spadá pod generální direktorát (angl. zkr. DG) Podnikání, sídlící v Bruselu. Současný stav je také takový, že neexistuje Evropská politika cestovního ruchu, takže role orgánů EU v tomto oboru je právem označována za okrajovou a jejich aktivity jako málo významné. Tuto situaci autor zdůvodňuje následujícími skutečnostmi:

- nezájem části členských států o zřízení specifického orgánu, který by se zabýval turismem,
- nedostatečná atraktivita a nejednotnost turistického průmyslu v tomto směru.

Výše zmíněný Tourism Unit se svou činností orientuje mimo jiné na sledování opatření orgánů, které se primárně sice nezabývají turismem, ale významně jej ovlivňují. Zmínka je především o orgánech, do jejichž kompetencí spadá problematika daní, vnitřních trhů, konkurence, životního prostředí a také ochrana spotřebitelů. Dále se Tourism Unit věnuje informování o opatřeních EU, které mohou mít vliv na turistický průmysl a přijímání omezených cílených opatření k podpoře konkurence, kvality a udržitelnosti v oboru cestovního ruchu. Jak již bylo dříve řečeno, turismus je v orgánech EU zastoupen spíše okrajově a činnosti tohoto oboru nejsou exaktně popsány. Tato situace se promítá do náplně činnosti turistických informačních středisek, která není taktéž přesně upravena. Proto, chceme-li blíže pochopit problematiku turistických informačních center z hlediska jejich organizačního a právního uspořádání, jimi

provozovaných činností, způsobu jejich financování či měření efektivity jejich činnosti, je vhodné k tomuto přistupovat komparací zmíněných zařízení a vyhledávání shodných charakteristik u nich. Významnou úlohu zde plní sdružení European Cities Tourism, které sdružuje organizace cestovního ruchu z více než sta turisticky významných evropských měst ve více než dvaceti evropských zemích a právě turistická informační střediska jsou součástí těchto organizací.

3.9.1 Městské organizace turismu v rámci EU

Evropské destinace městského charakteru disponují městskými organizacemi turismu (angl. zkr. CTO), které zde slouží k rozvoji cestovního ruchu. Tyto organizace si prošly v minulosti určitým vývojem, co se týče jejich působení či názvu. V současné době se můžeme setkat s označením, které kombinuje název města a slovo „Tourism“ (např. Dublin Tourism, Innsbruck Tourism). Co je za dobu existence CTO neměnné a současně pro všechny tyto organizace společnou charakteristikou, je provozování turistických informačních středisek.

Provozování či vybavení turistických informačních středisek není v rámci Evropské unie nijak standardizováno, ovšem existují jisté podmínky, jejichž nedodržením by informační centrum ztratilo na hlavním smyslu svého zřízení. Mezi tyto podmínky patří především snadná dostupnost, jasné označení či provozní doba přizpůsobená potřebám návštěvníků. Hlavní úkol turistických informačních center, jak jejich název napovídá, je poskytovat úplné, objektivní a aktuální informace, k čemuž je nutné vytvořit a neustále aktualizovat databázi rozličných informací. Shromažďování a zpracovávání získaných informací může posloužit také při tvorbě brožur, v tomto smyslu převládají informace turistického rázu. Lze vyzorovat trend, kdy zdarma rozdávané brožury jsou nahrazovány brožurami k prodeji, ovšem v tomto se mohou jednotlivá turistická střediska lišit. Například Vídeň poskytuje své informační materiály téměř výhradně zdarma, naopak Berlín své materiály zásadně prodává. Do činnosti řady CTO spadá také sběr a hodnocení statistických dat, školení především průvodců měst, někdy také konzultační služby pro profesionální partnery či kontrola úrovně provozování turistických služeb ve městě, ovšem jako velmi důležitá činnost, kterou nelze opomenout, je turistická propagace města a jeho marketing. Návštěvníci města mohou také často využít služeb, mezi které patří zajištění ubytování, prodej vstupenek, okružní jízdy městem nebo výlety do okolí. Některá CTO jsou však limitována svou

non-profitní právní povahou, taková se nacházejí zejména v jihoevropských zemích. Aby však byla nabídka města jako turistické destinace úplná, často dochází k outsourcingu služeb, přičemž CTO zastává roli zprostředkovatele.

3.9.2 Právní podstata CTO

I když jsou CTO oficiálními organizacemi daného města, ne vždy jsou zřizovány právě jím. Diference mezi legislativními rámci jednotlivých zemí EU a také různé názvosloví téměř znemožňuje přesně charakterizovat právní podstatu CTO v českém jazyce. Obecně však lze říci, že:

- „asi 90% je non-profitního charakteru a většina z nich je veřejnoprávních (zejména v Itálii, Francii, Španělsku, v Rakousku např. Vídeň);
- asi 10% CTO existuje na soukromoprávní bázi charakteru s.r.o. či akciové společnosti (např. Švýcarsko, Německo, v Rakousku např. Graz), v tomto případě často město vlastní jistý vlastnický podíl a zbývající podíl vlastní např. místní asociace cestovního ruchu či podobná struktura;
- pozoruhodná je skutečnost, že CTO v severských městech (Helsinki, Göteborg, Malmö, Oslo) prošly koncem 90.let procesem transformace na soukromoprávní subjekty a v současné době se transformují zpět do své původní non-profitní právní podstaty.“ (Informační, 2008, s. 181)

Jak je vidět, v různých členských státech EU je situace různá, ba dokonce v rámci jedné země je možné nalézt různé formy CTO (viz Rakousko). Oficiální postavení CTO je pak odvozeno od vztahu s městem, který udává buď jeho zřizovatelská role, či smlouva.

4 Případové studie

Tato kapitola uvádí praktickou část práce a věnuje se třem případovým studiím. První studie zkoumá informační centrum bez právní subjektivity, druhá případová studie přibližuje informační centrum ve formě příspěvkové organizace zřízené městem a třetí představuje informační centrum v podobě společnosti s ručením omezeným zřízenou také městem. Městská informační centra byla tedy selektována z oboru informačních center nikoli podle názvu (který by nutně obsahoval označení „městské“), nýbrž podle požadavku, aby jejich zakladatelem a provozovatelem bylo město (resp. obec).

Jednotlivá infocentra byla zkoumána především z následujících pohledů:

- právní subjektivity,
- vyčlenění činnosti v rámci obce do speciálního oddělení či odboru,
- motivů existence v té právní formě, v níž se organizace nachází,
- smluvních vztahů uzavíraných v souvislosti s činností,
- vývojových fází, kterými organizace v minulosti prošla či které chystá.

Informace byly získávány rozhovory s pracovníky a pracovníci jednotlivých IC (MIC Libochovice, IS Ústí nad Labem, CCRL, KIC s.r.o.) a odborníky v oboru, panem Kamilem Soukupem, ředitelem CCRL.

Turistická informační centra samozřejmě existují také v jiných právních formách, než kterým byla věnována pozornost skrze případové studie. Například Turistický portál CZeCOT.com představuje v kategorii turistických informačních center Občanské sdružení Vítkův Hrádek. Provozování informačních center v dané geografické oblasti je jednou z mnoha činností společnosti destinačního managementu a marketingu Zlatý pruh Polabí, o.p.s., na jejímž založení se účastnila řada i soukromých subjektů (jejichž výčet obsahuje Zakladatelská smlouva uvedená na webových stránkách organizace www.polabi.com). Tyto organizace však nebyly založeny ani provozovány městem, proto jim v průzkumu městských informačních center dále nebyla věnována pozornost.

4.1 Informační centrum bez právní subjektivity

První studie se věnuje formě informačního centra, které je plně součástí města, což znamená, že nemá právní subjektivitu. Zkoumání této formy proběhlo na dvou infocentrech, v Městském informačním centru Libochovice a v Informačním středisku

města Ústí nad Labem¹¹. Přibližme si nyní stručně formou tabulky současnou situaci těchto dvou subjektů. Důvodem fungování IC právě v této formě je v případě Libochovic nevelký důraz kladený na cestovní ruch v obci v souvislosti s limitovanými možnostmi obecního rozpočtu malého města a s nabídkou památek cestovního ruchu, která čítá ve městě zámek a židovský hřbitov, v blízkém okolí zříceninu hradu.

Tabulka 1: Popis vybraných informačních center

<i>Informační centrum</i>	MIC Libochovice	IS Ústí nad Labem
<i>Lokalizace</i>	V blízkosti zámku a městské knihovny	Od 1.5.2009 v Paláci Zdar na Mírovém náměstí
<i>Vyčlenění IC v rámci obce</i>	Obec nemá vlastní oddělení cestovního ruchu	Město má odbor strategického rozvoje, do jehož kompetencí spadá také oddělení cestovního ruchu
<i>Členství v A.T.I.C.</i>	Není členem	Je členem v kategorii B
<i>Činnost, nabízené služby</i>	kopírování, laminování, PC s připojením na internet, poskytování informačních materiálů o EU, prodej poštovních cenin, prodej upomínkových předmětů, map a průvodců, prodej vstupenek, vazba dokumentů do kroužkové vazby, zálohování dat z digitálních fotoaparátů na CD-ROM, ztráty a nálezy	zajišťování ubytování, prodej map a průvodců, prodej publikací o městě a turistice, informace o dopravních spojeních, prodej vstupenek na kulturní a sportovní akce, prodej kulturních pasů Euroregionu Elbe/Labe, internet pro veřejnost, bezdrátové připojení k internetu WIFI

Zdroj: Webové stránky města Ústí nad Labem; Turistický portál CZeCOT; vlastní šetření

Předchozí tabulku ještě doplníme informacemi o činnosti oddělení cestovního ruchu města Ústí nad Labem, které zajišťuje vydávání propagačních a informačních materiálů o městě, propagaci města v médiích zaměřených na cestovní ruch, prezentaci města na veletrzích cestovního ruchu, realizaci projektů cestovního ruchu, spolupráci a aktivní účast v rámci Svazu cestovního ruchu DELITEUS, spolupráci se subjekty cestovního ruchu na Ústecku¹².

¹¹ Pro upřesnění situace měst dodejme, že obec Libochovice je městem se třemi tisíci obyvatel situovaným v Ústeckém kraji, jehož statutárním městem je právě Ústí nad Labem.

¹² zdroj: <http://www.usti-nad-labem.cz/cz/turistum/kontakty-a-odkazy/kontakty.html> (13.8.2009)

4.1.1 Smlouvy uzavírané s podnikatelskými subjekty

Hlavními smluvními typy uzavíranými s touto skupinou subjektů jsou smlouva kupní a smlouva příkazní. Zajímavostí zde může být fakt, že spolupráce s podnikatelskými subjekty poskytujícími služby ve městě, které mohou poptávat návštěvníci TIC, neprobíhá v rámci žádné uzavřené smlouvy (např. v oblasti reklamy), ale doporučení jednotlivých subjektů probíhá pouze na neoficiální bázi podle osobních zkušeností.

Příkazní smlouva je upravena v občanském zákoníku, ale mohou ji mezi sebou uzavřít i dva podnikatelské subjekty, nesouvisí-li předmět smlouvy s podnikatelskou činností nebo je-li smlouva bezplatná. Kupní smlouvu využívá IC Libochovice především v případě nákupu potřeb souvisejících s poskytovanými službami laminování, vázání do kroužkových vazeb či prodejem poštovních cenin, přičemž například prodej poštovních cenin není ziskovou činností, protože jejich kupní cena je totožná s prodejní, takže toto zboží slouží jako doplňkový sortiment k pohlednicím.

Důležitými smlouvami pro zajištění fungování infocentra ve vyhovujících prostorách jsou smlouvy s dodavateli energie a telekomunikačními společnostmi, někdy také smlouva nájemní, je-li informační centrum umístěné v prostorách, které nepatří jeho provozovateli. A.T.I.C. ČR doporučuje svým členům uzavřít pojistnou smlouvu na prostory sídla IC, především pro případ přírodních živlů (ABECEDA, 2005).

4.1.2 Smlouvy uzavírané s nepodnikatelskými subjekty

Významným typem v této skupině smluv je jednoznačně smlouva pracovní a dohody konané mimo pracovní poměr. Pracovní smlouvou jsou vázáni stálí pracovníci, kteří zajišťují celoroční provoz informačního centra. Dohody konané mimo pracovní poměr jsou využívány především v sezóně, kdy jsou nájímáni hlavně studenti pro pokrytí zvýšené poptávky po službách. Dohoda o provedené práci dokonce nezavazuje zaměstnavatele žádné náhrady mzdy či platu zaměstnanci, kterému se naskytla překážka v práci. Dalším smluvním typem je například smlouva či dohoda o zajištění praxe studenta, z níž nemusí plynout provozovateli infocentra mzdové náklady, protože odborná praxe často probíhá na bezplatné bázi.

Převládat však v této skupině bude smlouva kupní, jelikož tento smluvní typ uzavírá s organizací každý zákazník, který si od ní zakupuje nějaké zboží či platí za poskytnuté služby.

4.1.3 Vývojové tendence

Obě zkoumaná informační centra prošla v nedávné historii určitým vývojem a v blízké budoucnosti je také jisté změny čekají. Informační středisko v Ústí nad Labem se přestěhovalo do vhodnějších prostor nově vybudovaného paláce Zdar na Mírovém náměstí. Výhodami nového místa jsou lepší dostupnost, bezbariérový přístup, otevřenější prostory poskytující více světla a více prostoru nejen pro informační nástěnky a materiály, ale taktéž se v prostorách IS mohou pořádat galerijní výstavy pro návštěvníky v rámci rozšíření činnosti informačního střediska.

Městské informační centrum Libochovice plánovalo během letních měsíců roku 2009 své již druhé přestěhování¹³ a to z velmi skromných prostor v budově městské knihovny do prostornější místnosti v přízemní části budovy Městského úřadu. Vzdálenost těchto dvou míst je cca 100 m. Současná lokalizace informačního centra v sousedství zámku sice představuje velmi snadnou dostupnost pro turisty, kteří ve městě navštěvují především zámek, nové umístění je však může motivovat i k návštěvě města. Také libochovické infocentrum v novém umístění kromě lepších prostor nabídne návštěvníkům rozšíření svých služeb, zde o tzv. Czech POINT. Dalším vývojovým prvkem měla být změna v organizační struktuře obce, do které byl plánován příchod odborníka na kulturu a cestovní ruch. Obec vyhlásila výběrové řízení na obsazení pozice vedoucího kulturních zařízení, ovšem podle oznámení vyvěšeného na úřední desce bylo toto výběrové řízení zrušeno s odůvodněním malé znalosti práce a kreativity přihlášených uchazečů. Do kompetencí vedoucího kulturních zařízení mělo spadat také informační centrum, což mělo do budoucna přinést zlepšení vyjednávací pozice infocentra při řešení jeho záležitostí ve vedení města a zároveň se zvýší pozornost obce věnovaná problematice cestovního ruchu. Příloha 5 zobrazuje organizační strukturu města Libochovice, v níž je zvýrazněná pozice informačního centra.

Popisované změny nemají významný vliv na závazkové smluvní vztahy, jediný rozdíl lze spatřit v uzavření nové nájemní smlouvy v případě situování informačního střediska do prostor, které nejsou v majetku města.

¹³ Za dobu své asi šestileté existence bylo IC po nejdélší čas situováno v přízemí Kulturního střediska Tři Lípy, které je však lokalizováno mimo hlavní proud pohybu návštěvníků turistických atraktivit města i místních občanů, proto bylo v prvním pololetí roku 2008 přestěhováno do menších prostor, ale lépe turisticky přístupných.

4.2 Informační centrum v podobě neziskové organizace

Druhým zkoumaným typem informačního centra byla nezisková organizace zřízená městem. Subjektem průzkumu bylo Centrum cestovního ruchu Litoměřice (CCRL), příspěvková organizace, které vzniklo 1.1.2009¹⁴ transformací Městského informačního centra Litoměřice. Lokalizace infocentra na náměstí včetně členství v A.T.I.C. kategorie B zůstaly nezměněny, jisté prvky vývoje však pozorovat lze a jde o kroky nemalé.

Centrum cestovního ruchu prozatím nedisponuje vlastními webovými stránkami, ovšem náplň jeho činnosti lze najít v obchodním rejstříku, podle něhož hlavním účelem zřízené příspěvkové organizace je zajištění činností souvisejících s provozem informačního centra jakožto centra cestovního ruchu a poskytování informačních služeb široké veřejnosti. Dále je to propagace města Litoměřice, regionu a Evropské unie, prezentace jeho historických i přírodních pamětihodností, zajišťování a administrace projektů podporujících cestovní ruch, komunikace se subjekty podnikajícími v cestovním ruchu, aktivní vyhledávání možných partnerů pro rozvoj a spolupráci, vypracování marketingové studie rozvoje cestovního ruchu, poskytování služeb zřizovateli např. tlumočnických a překladatelských a zajišťování propagačních materiálů. Doplňkovou činností je pak hostinská činnost a výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona¹⁵. Současná nabídka služeb CCRL se prozatím příliš neodlišuje od původní nabídky MIC, i když do budoucna jsou plánovány velké změny. V současnosti proto lze stále o CCRL v kontextu této diplomové práce hovořit jako o informačním centru.

4.2.1 Smlouvy uzavírané s podnikatelskými subjekty

V této skupině smluvních vztahů se kromě již dříve zmíněné kupní smlouvy setkáváme s takzvaným komisním prodejem. Uvědomíme-li si, že se pohybujeme mimo podnikatelský sektor, resp. že alespoň jedna ze smluvních stran není podnikatelem, řeší komisní prodej občanský zákoník a to konkrétně v části věnované smlouvě o obstarání prodeje věci. Tento smluvní typ spadá pod smlouvu příkazní, takže se pohybujeme ve stejných smluvních typech jako v kapitole 4.1.1. Uzavírá-li však organizace s podnikatelským subjektem smlouvu o prodeji zboží do komise a tento prodej je

¹⁴ Dodejme ještě, že příspěvková organizace CCRL je zapsána v obchodním rejstříku od 10.2.2009.

¹⁵ Příloha č. 1 živnostenského zákona hovoří o živnosti řemeslné, příloha č. 2 o živnosti vázané a příloha č. 3 o koncesované živnosti.

součástí jejího živnostenského oprávnění, oba subjekty figurují ve vztahu jako podnikatelé a proto je nutno řídit se obchodním zákoníkem a v něm upravenou komisionářskou smlouvou.

Výhodou komisního prodeje je především fakt, že obstarateli se nevážou v neprodaném zboží finance, toto zboží zůstává majetkem objednatele až do doby prodeje zboží či vypršení lhůty pro prodej určené ve smlouvě (není-li lhůta udána, platí zákonná lhůta 3 měsíce od uzavření smlouvy). Tento smluvní typ je tedy vhodný při prodeji zboží, probíhající v malých objemech a nepravidelně, či jehož cena je příliš vysoká, takže jeho nákup s cílem následného prodeje by byl finančně náročný. Obstarateli tedy zboží, které nabízí a má ve své provozovně, jak již bylo uvedeno, neváže finanční prostředky. V případě uskutečnění prodeje zboží náleží obstarateli odměna, kterou odečte od inkasované prodejní ceny při vyúčtování zboží s objednatelem. V praxi se často pro tento způsob prodeje místo uzavření zmíněné smlouvy používá jen vyplnění dodacího listu, neboli potvrzení o převzetí věci do komisního prodeje¹⁶.

Samozřejmě součástí této kapitoly jsou smlouvy uzavřené s poskytovateli energií a telekomunikačních služeb, které organizace uzavírá svým jménem.

4.2.2 Smlouvy uzavírané s nepodnikatelskými subjekty

Typy smluv stejně tak jako subjekty, které vstupují do smluvních vztahů s informačním centrem, se neodlišují od uvedených v kapitole 4.1.2, tedy smlouvy týkající se pracovního poměru a smlouva kupní, kterým se již není nutné více věnovat. Pro přesnost je možné doplnit, že při transformaci organizace došlo k opětovnému uzavírání smluv, protože díky získání právní subjektivity CCRL se změnila smluvní strana (původně byly smlouvy uzavřeny s městem). Specifikem infocentra v podobě příspěvkové organizace je oproti předchozímu typu nutnost vést samostatné účetnictví, proto si na tuto činnost najímají externího odborníka. Nepřehlédnutelným smluvním typem v této skupině je darovací smlouva a to především uzavřená s městem, které tímto předává movitý majetek do užívání Centra. Zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů stanovuje, že příspěvková organizace může nabývat majetek potřebný k výkonu své činnosti a kromě možnosti darování uvádí také bezplatný převod majetku.

¹⁶ O potvrzení o převzetí věci do komisního prodeje se hovoří především v souvislosti s antikvariáty a vetešnictvími.

4.2.3 Vývojové tendence

Předchozí text poukazuje na jeden vývojový krok, transformaci z městského informačního centra na příspěvkovou organizaci CCRL. Tento krok je však spíše předzvěstí dalších změn, které se budou týkat činnosti Centra. Dříve klasické infocentrum se pozvolna transformuje na organizaci destinačního managementu a marketingu pro oblast Českého středohoří¹⁷. Forma příspěvkové organizace znamená pro CCRL větší samostatnost. Původní třístupňové vedení¹⁸ znamenalo časově dlouhý rozhodovací a schvalovací proces, současná struktura na jejímž vrcholu je ředitel Centra, činí organizaci více pružnější. Zároveň však organizace stále funguje pod záštitou města Litoměřice, které je jejím zřizovatelem a provozovatelem, což pro ni znamená jistotu v otázkách financování. Za nevýhodu této transformace pak lze označit nejistotu budoucnosti, protože v bližším okolí podobná organizace se zaměřením na cestovní ruch zatím neexistuje a CCRL je v počátcích své existence, kdy si buduje jméno a zázemí na trhu cestovního ruchu.

4.3 Informační centrum ve formě podnikatelského subjektu

Existence městského informačního centra jako podnikatelského subjektu je poměrně vzácná, nicméně lze se s tímto jevem v některých případech setkat, obvykle ve formě společnosti s ručením omezeným. Na internetu lze nalézt například Kulturní a informační centrum (KIC) Poděbrady s.r.o., Infocentrum města Mariánské lázně, jehož provozovatelem je KIS Mariánské Lázně s.r.o., či Ostravský informační servis s.r.o. přičemž poslední dvě zmiňovaná infocentra jsou členy A.T.I.C. ČR.

Zřizovatelem KIC je Město Poděbrady, přičemž valnou hromadu společnosti tvoří Rada města. Organizační schéma Městského úřadu Poděbrady včetně zvýrazněné pozice KIC v něm viz Příloha 6. Při shlednutí organizačního schématu si lze povšimnout, že Město Poděbrady zřídilo více organizací poskytujících služby občanům ve formě obchodní společnosti a to Technické služby Města Poděbrady, s.r.o. (TSMP s.r.o.) a Městská realitní Poděbrady, a.s. (MR a.s.). Činnost KIC čítala zajišťování programů a provozu divadla Na Kovárně a Zámeckého biografu a dále nabízelo služby informačního

¹⁷ V průběhu března roku 2009 proběhla konference o regionálním cestovním ruchu „Stop and Stay“, jejíž organizace se ujalo právě CCRL. Dalším plánovanými kroky vedoucími k rozšíření nabídky služeb pro turisty je orientace na zážitkový cestovní ruch s využitím moderních technologií.

¹⁸ Třístupňové vedení čítalo vedoucího odboru, tajemníka a radu (resp. zastupitelstvo), přičemž schválení např. nákupu muselo proběhnout postupně na všech třech stupních.

charakteru včetně prodeje propagačních a informačních materiálů. Tyto aktivity se však od letních měsíců roku 2009 z velké části změnily. Činnost KIC se omezila na kulturní aktivity související s divadlem a kinem a dále již jeho činnost s informačním centrem nesouvisí. Tuto změnu lze sledovat také pomocí informací uvedených v obchodním rejstříku, který uvádí k datu 30.7.2009 zrušení řady činností KIC a od tohoto data dále uvádí jen výrobu, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Činností směřující k rozvoji regionu Střední Čechy – severovýchod Polabí, se kterou souvisí mj. provozování informačních center ve zmíněné oblasti, se dále zabývá Zlatý pruh POLABÍ, o.p.s.

4.3.1 Ostravský informační servis, s.r.o.

Tato společnost s ručením omezeným je v obchodním rejstříku zapsána od 2.1.2006 a jejím jediným společníkem je statutární město Ostrava, což je důvod proč byl OIS, s.r.o. zahrnut do průzkumu městských informačních center. Ostravský informační servis měl však ve své činnosti předchůdce, od roku 1995 existovalo Městské informační centrum Ostrava, o.p.s.¹⁹. Ačkoli lze data vzniku jednotlivých informačních center zjišťovat poměrně složitě, s existencí trvajících 14 let (jako mají informační centra v Ostravě) se lze setkat jen výjimečně.

Současná nabídka služeb OIS pro návštěvníky a místní obyvatele čítá:

- neplacené informace (týkající se umístění firem, organizací, služeb, ulic města, společenských, kulturních a sportovních akcí, možností ubytování a stravování, dopravních spojů MHD, autobusů a vlaků),
- prodej vstupenek (na kulturní, sportovní a společenské akce v Ostravě a okolí, na akce v různých místech ČR prostřednictvím portálů Ticketpro, Ticket Art, Ticketstream, Ticketportal, Dům kultury města Ostravy, Dům kultury AKORD), map a publikací cestovního ruchu (např. průvodců), suvenýrů (včetně pohlednic a poštovních známek), telefonních karet, jízdenek (na MHD a zahraniční autobusové jízdenky),
- nabídku kopírovacích a faxových služeb,

¹⁹ Zdroj: ŠORM, Luděk. Městské informační centrum Ostrava desetileté [online]. 5.10.2005 [cit. 16.8.2009]. Dostupné na WWW: <<http://www.cot.cz/zobrazcl.php?id=5324>>.

- zprostředkování ubytování, půjčení automobilu, služeb cestovního ruchu (průvodcovských a tlumočnických), služeb komerční, kongresové a individuální turistiky,
- balíčky zážitků, organizovaných CK Valašské království²⁰.

OIS však nabízí také dva druhy služeb podnikatelským subjektům a to reklamní služby a bezplatné zapsání do databáze Ostravského informačního servisu, s.r.o. Tato bezplatná služba je výhodná pro obě zúčastněné strany, firma se takto zdarma prezentuje návštěvníkům informačního centra a jeho webových stránek a zároveň OIS tak získává data do své průběžně aktualizované databanky, jejíž obsah zkvalitňuje služby poskytované návštěvníkům informačního centra. V současné době provozuje OIS ve městě Ostrava pět poboček informačních center, jejichž otevírací doba i nabídka služeb je mírně diferencovaná podle lokálních potřeb²¹.

Nově nabízí Ostravský informační servis také směnářské služby (od roku 2009, tedy až po novelizaci živnostenského zákoníku zákonem č. 254/2008 Sb., podle níž registrace ke směnářské činnosti probíhá podle devizového zákona). Ostravský informační servis, s.r.o. je devizovým místem podle devizového zákona, tzn. že je osobou oprávněnou vykonávat směnářskou činnost na základě registrace Českou národní bankou účinné ke dni 18.2.2009. Podmínky dané devizovým zákonem jsou například právní bezúhonnost a odpovídající vzdělání jednatele společnosti. Aktuální legislativní ošetření směnářské činnosti viz. Příloha 7.

4.3.1.1 Smlouvy uzavírané s nepodnikatelskými a podnikatelskými subjekty

Nepodnikatelské subjekty, s nimiž informační centrum vstupuje do smluvních vztahů, korespondují s dříve uvedenými subjekty a stejně tak uzavírané smluvní typy se nediferencují od uvedených v předchozích kapitolách, netřeba tedy tomuto tématu věnovat více prostoru.

Smlouvy uzavírané s podnikateli se však v tomto případě řídí obchodním zákoníkem, podle kterého se také odvíjejí smluvní typy. Významnou roli v nabídce OIS hraje zprostředkování velké řady služeb. Zprostředkování obchodní záležitosti upravují tři

²⁰ zdroj: http://www.ostravainfo.cz/zarizeni_detail.php?id=1120&menu=13&lang=1 (19.8.2009)

²¹ Například pobočka Letiště Mošnov má provozní dobu prodlouženou do 21 hod. Pobočky Letiště, Elektra, Svinov a Přívoz mají nabídku služeb rozšířenou o směnářské služby. Pobočky Elektra a Svinov dále poskytují služby terminálů Sazka a Sazka Ticket, čítající prodej vstupenek na kulturní akce v O2 Aréně, dobítí kreditu na mobilním telefonu aj.

smluvní typy obchodního zákoníku – smlouva o zprostředkování, komisionářská smlouva a mandátní smlouva. Smlouva o zprostředkování je typická pro případy, v nichž informační centrum svou činností dopomůže k uzavření smlouvy mezi návštěvníkem a podnikatelem poskytujícím službu – zde cestovní kanceláří, půjčovnou automobilů nebo ubytovacím zařízením. Infocentrum pak od poskytovatele služby získá provizi. V praxi se pro dlouhodobou spolupráci v oblasti zprostředkování využívá mezi podnikateli smlouva o obchodním zastoupení, která se diferencuje od smlouvy o zprostředkování ve formě, která musí být podle zákona písemná. Zboží, které je v informačním centru prodáváno formou komise, je pak nakontrahováno s dodavatelem komisionářskou smlouvou. Připomeňme si, že prodej tohoto zboží probíhá na účet komitenta (proto komisionář nemůže bez jeho souhlasu měnit cenu zboží) avšak jménem komisionáře, který tak vstupuje do smluvních vztahů s kupci zboží (v případě kupní smlouvy) a z těchto smluvních vztahů mu také plynou práva a povinnosti. Například v souvislosti s reklamními službami poskytovanými podnikatelům lze uzavřít smlouvu o poskytování reklamních služeb, která vychází z obecných ustanovení obchodního zákoníku a samozřejmě dodržuje zásady smluvního závazkového práva uvedené v kapitole 3.6.2. Smluvní vztahy soukromoprávního charakteru lze uzavírat také s veřejnoprávními korporacemi a zde si uveďme například smlouvu o poskytnutí účelové dotace, prostřednictvím které vstupuje do závazkového smluvního vztahu společnost OIS a statutární město Ostrava.

Konkrétní informace týkající se obchodních závazkových vztahů bývají stěží přístupné pro nezúčastněnou osobu, protože jsou chráněny obchodním tajemstvím.

4.4 Komparace jednotlivých typů IC

Tato kapitola se věnuje stručnému porovnání jednotlivých právních forem IC a informací o nich zjištěných. K tématice uzavíraných smluvních vztahů nutno poznamenat, že ačkoli informační centra provozují vedlejší výtěžnou činnost na základě živnostenského oprávnění, tato činnost primárně slouží ke snížení finančních ztrát z výkonu hlavní nevýtěžné činnosti, proto zde nelze hovořit o podnikání ve smyslu § 2 odst. 1 obch. zák. Proto se jejich činnost a také smluvní závazkové vztahy (byť s podnikatelskými subjekty v případě, že předmět smlouvy souvisí s jejich podnikatelskou činností) řídí občanským zákoníkem. Informační centra zřízená v podobě podnikatelského subjektu se v případě obchodních smluvních vztahů (neboli

smluvních vztahů uzavíraných s jinými podnikatelskými subjekty, přičemž předmětem smlouvy je obchodní záležitost) řídí obchodním zákoníkem. Z tohoto vyplývá diference používaných typů smluv.

Smlouvy uzavírané s podnikatelskými subjekty čítají zpravidla následující typy:

- kupní smlouva (dle obč. zák. a také dle obch. zák.),
- příkazní smlouva (dle obč. zák.),
- smlouva komisionářská (dle obch. zák.),
- smlouva o zprostředkování (dle obch. zák.).

Nutno však poznamenat, že smlouvy uzavírané podle obchodního zákoníku mají podobnou charakteristiku jako smlouvy uzavírané dle občanského zákoníku (například příkazní smlouva a komisionářská smlouva).

Smlouvami uzavíranými s nepodnikatelskými subjekty pak zpravidla jsou:

- pracovní smlouva a dohody konané mimo pracovní poměr,
- kupní smlouva,
- darovací smlouva.

Dodejme, že je velmi obtížné postihnout všechny uzavírané smlouvy a jejich smluvní typy. Tato komparace vyzdvihuje základní a nejčastěji používané smluvní typy, které souvisejí s činností zkoumaných organizací.

U všech zkoumaných subjektů byly zaznamenány v průběhu jejich existence vývojové změny. Je samozřejmé, že každá organizace (i nezisková) se musí přizpůsobovat měnícím se podmínkám svého okolí – požadavkům lidí, okolním organizacím působícím ve stejném sektoru aj. Změny mohou mít charakter rozvoje, rozšíření činností, ale také jejich omezení, v závislosti na změnách okolních podmínek nebo na faktorech finančních či lidských.

U zkoumaných subjektů nebyly shledány případy sporů vzniklých z uzavíraných smluv.

5 Slovensko

5.1 Informační centra na Slovensku

Podobně jako na území České republiky působí Asociace turistických informačních center ČR, zastřešující organizací na Slovensku je Asociácia informačných centier Slovenska (AICES). Tato organizace vydala v roce 2006 Metodickou příručku pro turistické informační kanceláře, kde mohou nejen členská infocentra ale také ostatní získat informace o situaci informačních center na Slovensku, o legislativních vazbách, doporučení pro provoz a činnost IC či konkrétní příklady infocenter dle jednotlivých právních forem s uvedením informací o jejich činnosti. Příručka mj. uvádí následující právní formy informačních center:

- jako veřejnoprávní subjekt (ve formě příspěvkové či rozpočtové organizace),
- jako soukromoprávní subjekt (v podobě ziskové i neziskové) ve formě fyzické osoby, společnosti s ručením omezeným, družstva, nadace, občanského sdružení²².

Podle předchozího přehledu je znát rozmanitost právních forem slovenských turistických informačních center. Zmiňované formy téměř přesně kopírují právní formy IC v České republice. Tento jev svědčí o vzájemné podobnosti novodobého vývoje zákonných předpisů, který vychází ze společné historie obou států a především ze stejných legislativních předpisů vzniklých před rozdělením Československa²³. Toto tvrzení podporuje také přehled souvisejících právních norem, které se podle AICES vází k existenci informačních center na Slovensku:

- občiansky zákonník,
- obchodný zákonník,
- zákonník práce
- živnostenský zákon
- zákon o verejnej službe
- zákon o dani z príjmov,

²² Zdroj: *Metodická príručka pre TIK* [online]. 2006 [cit. 12.8.2009]. Dostupné na WWW: <<http://www.aices.sk/getpicture.php?id=439798&mode=file>>.

²³ K zákonům vzniklým před rozdělením republik patří především občanský zákoník, zákoník práce, zákon o živnostenském podnikání či obchodní zákoník.

- zákon o dani z přidané hodnoty,
- zákon o účtovníctve,
- devízový zákon,
- zákon o zájazdoch,
- zákon o ochrane spotrebiteľa,
- vyhláška o kategorizácii ubytovacích zariadení,
- zákon NR SR o cenách²⁴.

5.2 Srovnání české a slovenské úpravy vybraných zákonů

Tato kapitola se věnuje komparaci současného znění vybraných právních předpisů na území ČR a SR a to především jejich částí, které souvisejí s problematikou ošetřenou v kapitole 4 (této práce) týkající se uzavíraných smluvních vztahů souvisejících s činnostmi IC a také legislativních podmínek stanovených pro výkon určitých činností.

5.2.1 Občanský zákoník

Příloha 4 obsahuje výčet smluvních typů ošetřených českým i slovenským občanským zákoníkem. Rozdíly mezi oběma verzemi jsou minimální. Český občanský zákoník od doby platnosti zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů se dále na rozdíl od slovenské úpravy nevěnuje pojistné smlouvě. Česká úprava však navíc řeší smlouvu cestovní.

Příkazní smlouva v obou verzích zákoníku obsahuje smluvní podtypy smlouvu o obstarání věci a smlouvu o obstarání prodeje věci, slovenská úprava se navíc věnuje smluvnímu podtypu smlouva o obstarání zájezdu. Nutno však poznamenat, že definice tohoto smluvního podtypu je totožná s popisem cestovní smlouvy v českém občanském zákoníku²⁵. Tento smluvní typ by v oblasti informačních center nejspíše využívala organizace fungující jako podnikatelský subjekt v podobě cestovní agentury při uzavírání kontraktu se zájemci o koupi zájezdu. Cestovní agentura sama nemůže tvořit zájezdy, avšak zprostředkovává prodej zájezdů různých CK zákazníkům. Příkladem k tomuto typu IC by mohlo být Turistické informačné centrum Rajecká Pohoda situované v Rajeckých Teplicích, jehož právní formou je podle slovenského obchodního

²⁴ Zdroj: *Metodická příručka pre TIK* [online]. 2006 [cit. 12.8.2009]. Dostupné na WWW: <<http://www.aices.sk/getpicture.php?id=439798&mode=file>>.

²⁵ neboli že tímto smluvním typem se cestovní kancelář zavazuje, že zákazníkovi poskytne zájezd a tento se zavazuje za něj zaplatit smlouvenou cenu

registru společnost s ručením omezeným, která na svých webových stránkách www.rajeckapohoda.sk nabízí různorodé pobyty a balíčky, které kombinují služby cestovního ruchu a jde tedy jasně o zájezd. Na území ČR se můžeme setkat například s provozovatelem IC ve formě cestovní kanceláře (např. CK Avanti Travel, s.r.o.), avšak ani jeden z posledních dvou zmiňovaných subjektů neprovozuje město, nýbrž soukromé osoby.

Pojistná smlouva ať v úpravě slovenského obč. zák. či českého zákona o pojistné smlouvě zavazuje pojistitele poskytnout pojistníkovi finanční plnění v případě vzniku smluvně určené nahodilé události, přičemž pojistníka zavazuje platit pojistné. Provozovat pojišťovací činnost na území ČR i SR smí podle zákona o pojišťovnictví pouze pojišťovna s udělením povolení centrální banky (České národní banky v ČR či Národní banky Slovenska na území SR), ovšem některá informační centra nabízí v rámci své vedlejší činnosti zprostředkování pojištění, např. Združenie turizmu Terchová zprostředkovává pojištění záchrany v horách ve spolupráci s pojišťovnou UNION²⁶.

5.2.2 *Obchodní zákoník*

Postavení podnikatelů, obchodní závazkové vztahy a jiné vztahy související s podnikáním řeší na území české i slovenské republiky právě obchodní zákoník. Z řešených právních forem souvisí tento zákoník s činností společnosti s ručením omezeným. Také mezi slovenskými TIC lze najít podnikatelské organizace, obvyklé je propojení infocentra s cestovní agenturou či cestovní kancelář. Jedním ze společníků INFO DONOVALY, s.r.o. je Obec Donovaly a i když se nejedná o městské informační centrum, protože dalšími společníky jsou akciové společnosti, jistě lze na příkladu tohoto informačního centra provést komparaci české a slovenské podoby obchodního zákoníku, konkrétně možných smluvních typů, kterými organizace vstupuje do obchodních závazkových vztahů potřebných pro svou činnost.

Při shlednutí osnovy českého a slovenského obchodního zákoníku je na první pohled viditelné, že obě úpravy vycházejí z jednoho zákoníku, smluvní typy, kterými lze uzavřít obchodní závazky spolu téměř shodně korespondují (viz Příloha 8). Pro

²⁶ zdroj: http://www.ztt.sk/index.php?option=com_content&task=view&id=162&Itemid=21 (25.8.2009)

poskytování svých služeb, kterých je podle obchodního rejstříku opravdu široká škála, uzavírá výše uvedené informační centrum nejspíše tyto smluvní typy:

- kupní smlouvu (pro koupi zboží za účelem jeho dalšího prodeje; nákup zboží a služeb pro tvorbu zájezdů v rámci činnosti cestovní kanceláře),
- smlouvu o zprostředkování (činnost cestovní agentury, která prodává zájezdy cestovních kanceláří konečným zákazníkům; zprostředkování obchodu, výroby a služeb),
- smlouvu komisionářská (poskytování software – prodej hotových programů na základě dohody s autorem).

Podmínky smlouvy o zprostředkování dle slovenského obch. zák. korespondují s českou podobou předpisu, tedy zprostředkovatelskou smlouvu uzavírá IC s dodavatelem takových služeb jako je pojištění či zájezdový balíček, neboli které nemohou zajišťovat vlastní činností, ovšem za zprostředkování uzavření smlouvy s třetí osobou získává jako zprostředkovatel dohodnutou provizi. Slovenská legislativa ošetřuje zprostředkování pojištění za úplaty ve zvláštním zákoně, stanovujícím podmínky pro výkon této činnosti a určujícím, že zprostředkování pojištění je podnikáním.

5.2.3 *Živnostenský zákoník*

Slovenská informační centra stejně jako ta česká mají povinnost zřídit si živnostenská oprávnění pro činnosti vykonávané vlastním jménem, na vlastní účet, jejichž účelem je dosažení zisku a za podmínek stanovených živnostenským zákonem.

INFO DONOVALY, s.r.o. poskytují podle obchodního rejstříku také finanční leasing. Česká leasingová a finanční asociace uvádí leasing jako příklad činnosti, kterou neošetřuje zvláštní zákon, konkrétní smluvní typ pro poskytnutí leasingu neobsahuje občanský ani obchodní zákoník, tudíž se na leasing vztahují obecná ustanovení soukromého práva a leasingové společnosti mohou využít zásadu smluvní svobody účastníků soukromoprávních vztahů²⁷. Leasingovou činnost mohou vykonávat banky či obchodní společnosti či fyzické osoby s živnostenským oprávněním pro pronájem a půjčování věcí movitých (v případě poskytování leasingu movitých věcí) či oprávnění pro realitní činnost (pokud poskytují leasing nemovitostí bez doprovodných služeb) nebo pro správu a údržbu nemovitostí (poskytují-li leasing nemovitostí s doprovodnými

²⁷ Zdroj: <http://www.clfa.cz/index.php?textID=41> (31.8.2009)

službami), přičemž všechny spadají do živností volných²⁸. Slovenský živnostenský zákoník neobsahuje seznam volných živností, ustanovení § 25 odkazuje na internetové stránky Ministerstva vnútra SR, které uvádí seznam nejčastějších volných živností včetně jejich doporučení, avšak tento seznam není závazný a ohlašovatel živnosti si může zvolit živnost v seznamu neuvedenou. Tento seznam však v kapitole o finanční činnosti uvádí mj. finanční leasing, tento tedy také ve slovenské legislativě spadá do živností volných.

5.2.4 Legislativní ošetření směnářenské činnosti

Úpravě této činnosti v české legislativě již byla věnována pozornost v kapitole 4.3.1 a příloze 7, připomeňme si však základní fakta. Novela živnostenského zákona od září roku 2008 vypouští směnářskou činnost z koncesovaných živností (obecně ze živností vůbec) a tato činnost dále probíhá podle devizového zákona, který určuje, že pro zahájení provozování směnářenské činnosti je nutné splnění podmínek daných tímto zákonem (podmínky stanovené pro právnickou osobu viz příloha 7) a registrace ke směnářenské činnosti u České národní banky.²⁹

Slovenský živnostenský zákon v příloze věnované koncesované živnosti stále zmiňuje směnářskou činnost, ovšem pro její vykonávání (neboli pro získání koncese) je nyní potřebná devizová licence. O udělení licence rozhoduje Národní banka Slovenska na základě písemné žádosti. Slovenský devizový zákon stanovuje podmínky (pro případ právnické osoby) nejen pro osobu, která je statutárním orgánem (či jeho členy), ale také pro osoby, prostřednictvím nichž se bude směnářská činnost vykonávat. Stanovené podmínky uvádí Část druhá přílohy 7.

Oba státy změnilly podmínky provozování směnářenské činnosti, která v předchozích letech probíhala ryze na základě koncesní listiny, nyní stanovuje podmínky výkonu činnosti z velké míry devizový zákon.

5.2.5 Zákoník práce

Českému zákoníku práce a jeho ustanovením byla věnována kapitola 3.4, avšak připomeňme si některé základní informace. Pracovní úvazek lze vytvořit v rámci

²⁸ Zdroj: <http://www.clfa.cz/index.php?textID=41> (31.8.2009)

²⁹ Zajímavostí zde může být, že dříve používaná koncesní listina, sloužící jako povolení k provozování koncesované živnosti, je nyní nahrazena výpisem ze živnostenského rejstříku. Mezi koncesovanými živnostmi i nadále zůstává provoz cestovní kanceláře. Slovenský živnostenský zákon oproti tomu provozování cestovní kanceláře řadí do vázaných živností.

pracovního poměru nebo dohod konaných mimo pracovní poměr, kterými jsou dohoda o provedení práce a dohoda o pracovní činnosti. Doplňme ještě, že původní zákoník práce vešel v platnost roku 1965, ale tento byl v ČR k 1.12.2007 zrušen a nahradil ho nový zákon, který ovšem převzal podstatnou část předchozí právní úpravy. Proto lze předpokládat podobnost českého a slovenského zákoníku práce.

Slovenský zákoník práce, zákon 311/2001 Z.z., připouští stejné způsoby vzniku pracovního úvazku (tedy kromě pracovního poměru také dohody konané mimo pracovní poměr), ovšem zde se setkáváme kromě obvyklých dvou typů dohod s novou formou, kterou je dohoda o brigádnické práci studentů. Slovenská „Dohoda o vykonaní práce“ je určena především pro práci vymezenou výsledkem, přičemž zbylé dva typy dohod jsou podle zákoníku určeny k výkonu příležitostné činnosti vymezenou druhem práce.

Následující tabulka přehledně zobrazuje dohody konané mimo pracovní poměr s jejich časovým omezením daným zákoníkem práce a zároveň ustanovení zákoníku, v nichž jsou tyto dohody definovány. Doplňme ještě, že podle § 83a odst. 1 zák. práce (stejně jako § 85 odst. 5 slovenské úpravy) činí délka pracovní doby nejvýše 40 hodin týdně.

Tabulka 2: Dohody konané mimo pracovní poměr dle českého a slovenského zák. práce

Typ dohody	Český zákoník práce		Slovenský zákoník práce	
	Ustanov. v zák.	Limitace	Ustanov. v zák.	Limitace
Dohoda o provedení práce	§ 75	max. 150 h./rok	§ 226	max. 350 hod./rok
Dohoda o pracovní činnosti	§ 76	max. průměrně 1/2 stanovené týdenní prac. doby	§ 228 a	max. 10 hodin týdně
Dohoda o brigádnické práci studentů	není	není	§ 227-228	max. průměrně 1/2 stanovené týdenní prac. doby

Zdroj: zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce; zákon 311/2001 Z. z., zákoník práce

Dohody konané mimo pracovní poměr jsou vhodné zejména pro sezónní potřeby navýšení personálu, přičemž slovenský zákoník práce ošetřuje speciální dohodu pro studenty na brigádě, což je jistě využitelné také pro turistická informační centra.

5.2.6 Zákon o veřejné službě

Slovenská legislativa čítá zákon o veřejné službě, který upravuje mj. pracovněprávní vztahy zaměstnanců při výkonu veřejné služby k zaměstnavatelům, mezi které patří příspěvkové organizace, vyšší územní celky a obce, takže zde může být řeč také o zaměstnancích infocenter, která spadají do působnosti obce. Zákon stanovuje

předpoklady vykonávání veřejné služby, povinnosti zaměstnanců či finanční odměny včetně platových tříd. Pozice pracovníka IC není sice přesně uvedena, ale jeho platovou třídu lze odvodit z náročnosti pracovní pozice, požadavků na ni a například délky praxe. Ačkoli v České republice se také hovoří o veřejné službě jakožto zaměstnaneckém poměru například k veřejnoprávnímu zaměstnavateli, jeden zvláštní zákon upravující veřejnou službu česká legislativa nemá. Vláda České republiky připravuje zákon o veřejné službě (státní službě), který má nahradit mj. dosavadní služební zákon³⁰. Zaměstnanci IC pod správnou města pak mají pracovní poměr upraven nejen zákoníkem práce, ale také zákonem o úřednících územních samosprávných celků, který by však měl být také nahrazen zákonem o veřejné službě.

5.2.7 *Daňové zákony*

Problematika daňových zákonů je poměrně složitá, pro účely této práce byly využity pouze vybrané informace vztahující se k tématu práce vyňaté ze zákona o daních z příjmů a zákona o dani z přidané hodnoty.

Zákon o daních z příjmů platný v České republice i paralelní slovenský zákoník ošetřuje problematiku platby daní z příjmů osob, které byly zřízeny za jiným účelem, než je podnikání. Slovenský zákon narozdíl od českého rozšiřuje předmět daně o příjmy z činností, kterými lze dosáhnout zisk a o příjmy z prodeje majetku.

Český zákon o DPH zařazuje mezi osoby povinné k dani také právnické osoby, které nebyly založeny za účelem podnikání, ale uskutečňují ekonomické činnosti. Slovenský zákon o DPH používá výraz zdanitelná osoba, která vykonává nezávisle jakoukoli ekonomickou činnost (tj. taková, ze které plyne příjem) bez ohledu na její účel nebo výsledky. Obě země pak novelizovaly zákon o DPH s platností od 1.1.2009 ve smyslu směrnice Rady 2006/112/ES, která v článku 287 stanovuje limity obratu pro registraci osob k DPH. Osoby jsou osvobozeny od jejího uplatňování, pokud jejich obrat za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců nepřesáhne částku, která je pro Českou a Slovenskou republiku stanovena shodně na hodnotu 35000 EUR³¹. Česká legislativa používá hodnotu kursově přepočítanou na 1000000 Kč.

³⁰ zdroj: <http://www.vlada.cz/cz/urad-vlady/statni-sluzba/uvod-24789> (5.9.2009)

³¹ zdroj: <http://www.ulclegal.com/sk/novinky/novinky/1715-znizenie-zakonnej-hranice-obratu-pre-dan-z-pridanej-hodnoty> (5.9.2009)

5.2.8 *Ostatní zákonné předpisy*

Informační centra figurující jako právnické osoby se sídlem na území ČR i SR či podnikající fyzické osoby mají povinnost řídit se zákonem o účetnictví, který stanovuje v souladu s právem Evropského společenství rozsah a způsob vedení účetnictví a požadavky na jeho průkaznost.

Kategorizaci ubytovacích zařízení na Slovensku upravuje vyhláška slovenského ministerstva hospodářství, která stanovuje podmínky pro zařízení poskytující ubytovací služby a podle klasifikačních znaků je zařazuje do tříd. Tato vyhláška byla počátkem roku 2008 novelizována na podnět zástupců profesních svazů, kteří upozorňovali na změny na trhu cestovního ruchu, například přesunutí wellness aktivit ze zdravotních služeb mezi běžné služby nabízené hotely, vznik nových druhů ubytovacích zařízení aj. Dalším problémem pak bylo duplicitní ošetření některých standardů také v jiných zákonných normách.³² V České republice je dokument týkající se kategorizace ubytovacích zařízení také díky profesním svazům zpracován, ovšem obecně má pouze doporučující charakter, přičemž povinné splnění je vyžadováno od zařízení, která se přihlásila k dobrovolné certifikaci.

Zákon o ochraně spotřebitele v české i slovenské legislativě stanovuje práva spotřebitelů a povinnosti výrobců, prodávajících, dovozců a dodavatelů a dále orgánů dohlížejících na ochranu spotřebitele. Zákonem se tak musí organizace řídit při prodeji zboží a poskytování služeb, zároveň ji chrání, pokud je v pozici spotřebitele.

Předpisem, který patří mezi vzniklé ještě za dob spojení České a Slovenské republiky, je zákon o cenách. Tento zákon se vztahuje na uplatňování, regulaci a kontrolu cen výrobků, výkonů, prací a služeb (obecně zboží) pro tuzemský trh. Zmiňovaný zákon je tedy v obou zemích velmi podobný a pro ukázkou lze uvést příklad, že zákon stanovuje prodávajícím povinnost označit zboží aktuální cenou aj.

Závěrem k této kapitole dodejme ještě, že legislativní rámec, sloužící pro komparaci, byl vybrán podle Metodické příručky vydané AICES, obsahující zásadní právní předpisy ovlivňující provoz TIK. Komparace se pak týkala základních či vybraných částí legislativních předpisů, neměla za cíl porovnat jejich komplexní znění.

³² Zdroj: <http://openiazoch.zoznam.sk/info/zpravy/zprava.asp?NewsID=64110> (5.9.2009)

6 Financování MIC

Kapitola 3.5 o financování a ekonomice organizací poukázala na význam finančních zdrojů pro existenci každé organizace. Finanční situace městských informačních center je úzce spjata s obecními rozpočty, které legislativně ošetřuje zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. Příjmy rozpočtu obce tvoří například výnosy z místních poplatků a z daní, výnosy z vlastní činnosti a z činnosti podnikatelských osob založených obcí, dotace, dary a další. Podle zmiňovaného zákona se podnikatelská činnost obce sleduje mimo rozpočtové příjmy a výdaje, její výsledek je však součástí závěrečného účtu obce, protože se do celkového rozpočtu tato činnost promítne. Před koncem každého roku musí obec vypracovat návrh rozpočtu na následující rok³³, přičemž rozpočet by měl být vyrovnaný. Povinností obce je provádět kontrolu hospodaření svého a také právnických osob, které zřídila - příspěvkových organizací a obchodních společností. Následující tabulka ukazuje předpokládané příjmy a výdaje vybraných obecních rozpočtů zveřejněných v návrzích rozpočtů pro rok 2009 a plánované výdaje na činnost IC.

Tabulka 3: Rozpočtové příjmy a výdaje a podíl IC na výdajích vybraných měst pro rok 2009

Město	Celk. příjmy	Celk. výdaje	Výdaje na IC	Podíl IC na výdajích rozpočtu
<i>Libochovice</i>	45796	35677	280	0,7848%
<i>Litoměřice</i>	527864	856775	4954	0,5782%
<i>Poděbrady</i>	267430	257430	5761	2,2379%
<i>Ústí nad Labem</i>	1517371,7	2093466,7	4551	0,2174%
<i>Ostrava</i>	7792687	5630816	13934	0,2475%

Zdroj: Rozpočty měst Libochovice, Litoměřice, Poděbrady a statutárních měst Ústí nad Labem a Ostrava na rok 2009

Vypovídací hodnota číselných údajů je snížena z důvodů nezahrnutí mzdových a provozních nákladů IC, která jsou organizační složkou města, proto tabulka slouží spíše jako orientační ukazatel finančního podílu plynoucího z městského rozpočtu do informačního centra. Příjmy z činnosti MIC nelze v rozpočtech selektovat z celkových příjmů činnosti města. Například město Litoměřice však ponechává celý příjem příspěvkové organizace CCRL na její činnost a nezapočítává jej do svého rozpočtu.

³³ Návrh rozpočtu musí být zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů před jeho projednáváním v zastupitelstvu a to na úřední desce a také v elektronické podobě umožňující dálkový přístup, čímž se dává prostor občanům pro jejich eventuální připomínky.

7 Lidský faktor v informačním centru

Tato kapitola se stručně věnuje zaměstnancům z různých pohledů na ně jakožto lidského faktoru působícího v informačním centru. Jelikož hlavním poskytovaným produktem je v informačním centru služba (poskytování informací), hraje zde velkou roli vystupování zaměstnanců ve styku s návštěvníky. Asociace zastřešující IC v ČR i SR ve svých metodických pokynech upozorňují, že pracovník si musí uvědomovat, že při kontaktu s návštěvníky jedná za organizaci, ne svým jménem³⁴. Dále tyto asociace navrhuji doporučené charakteristiky, které by měli zaměstnanci informačního centra splňovat, samozřejmostí je schopnost komunikovat alespoň v jednom světovém jazyce, dále kultivované vystupování a vzhled, ochota, kreativita a v neposlední řadě umět si poradit v neobvyklých situacích, především při neobvyklých dotazech apod.³⁵ Výčet požadavků na pracovníka turistického informačního centra lze uzavřít tím, že pro výkon povolání jako takového není nezbytné specifické vzdělání. Podle poskytovaných služeb lze diferencovat požadavky na zaměstnance, konkrétním případem je služba Czech POINT, pomocí které může pracovník poskytovat zájemcům požadovaný výpis pouze na základě certifikátu, který získá po proškolení. Naopak například osoba, která se věnuje průvodcovské činnosti, může tuto činnost vykonávat na základě volné živnosti, pro niž živnostenský zákon nevyžaduje prokázání odborné způsobilosti. Existuje však kurz průvodce cestovního ruchu, jehož úspěšné zakončení zkouškou zvyšuje jistotu kvalitního průvodce a zároveň je tato zkouška požadována například pro případ cizojazyčného výkladu (tedy provádění zahraničních turistů).

Z předchozího textu je jasné, že člověk má v informačním centru jistou nezastupitelnou roli, přesto je zde prostor pro určité změny, některé úkony lze převést z člověka na stroj. CCRL plánuje do budoucna rozšířit svou nabídku o tzv. audioguidy, které s využitím GPS umožní turistům poznat a individuálně procestovat celé České středohoří. Další možností je zavedení interaktivních informačních obrazovek či panelů, jejichž prostřednictvím se mohou zájemci dozvědět o nepřeberném množství informací. Dnes

³⁴ Zdroj: *ABECEDA turistického informačního centra* [online]. 2005 [cit. 12.5.2009]. Dostupné na WWW: <www.atc.cz/tmp/dokumenty/3503.doc>; *Metodická příručka pro TIK* [online]. 2006 [cit. 12.8.2009]. Dostupné na WWW: <<http://www.aices.sk/getpicture.php?id=439798&mode=file>>.

³⁵ Zdroj: *ABECEDA turistického informačního centra* [online]. 2005 [cit. 12.5.2009]. Dostupné na WWW: <www.atc.cz/tmp/dokumenty/3503.doc>; *Metodická příručka pro TIK* [online]. 2006 [cit. 12.8.2009]. Dostupné na WWW: <<http://www.aices.sk/getpicture.php?id=439798&mode=file>>; vlastní výzkum

již téměř samozřejmou věcí jsou vlastní webové stránky informačních center, na nichž mohou návštěvníci nalézt například informace z databáze místních podnikatelů, informace o kulturních akcích a mnohé jiné, přičemž návštěvnost těchto stránek a konkrétních tématických oblastí lze monitorovat a posléze vyhodnocovat. Služby, které nutně nevyžadují osobní přístup jsou například tisk či kopírování, které by pomocí samoobslužných „strojů“ zlepšily transparentnost účtování těchto v různých případech placených či neplacených služeb³⁶. Nevýhodami převedení některých úkonů z člověka na stroje je ztráta zpětné vazby od návštěvníků a především ztráta osobního kontaktu, který je často velmi důležitý.

³⁶ IC může tisknout či kopírovat materiály pro vlastní potřeby či takové, které jsou volně k rozebrání.

8 Závěr

Provoz a činnost informačních center se v případě neexistence zvláštní legislativní úpravy řídí podle obecných právních předpisů, především občanským zákoníkem (v případě podnikatelského subjektu také obchodním zákoníkem), zákoníkem práce, zákonem o daních z příjmů a v případě vedlejší ziskové činnosti také živnostenským zákonem. Zaměření práce na městská informační centra rozšiřuje legislativní rámec o zákon o obcích. V případě organizace s právní subjektivitou připomeňme zákon o účetnictví. Výčet všech souvisejících legislativních předpisů by byl velmi obsáhlý, protože služby poskytované návštěvníkům IC jsou opravdu různorodé. Například organizace poskytující směnářskou činnost musí splňovat podmínky stanovené devizovým zákonem; dále infocentra, která si sama tvoří propagační materiály, nesmí opomenout ustanovení autorského zákona; významným legislativním předpisem je také zákon o ochraně spotřebitele, podle kterého je informační centrum v případě vztahu s návštěvníky prodávajícím, v situaci, kdy nakupuje zboží pro vlastní potřebu, je spotřebitelem.

Menší obce zakládají infocentra spíše bez právní subjektivity, což je také nejčastější forma městského informačního centra. Motivem pro zřízení IC v rámci odboru či oddělení městského úřadu ve větších městech může být možnost kontrolovat propagaci města a ovlivňovat cestovní ruch v regionu. Zřízení a provozování infocentra se může ujmout také nezisková organizace. Samotná existence neziskové organizace vyžaduje od svých provozovatelů manažerské schopnosti a nemalé pracovní nasazení a především nadšení pro neziskovou činnost, o které se v kontextu tohoto sektoru hovoří jako o poslání. Z hlediska smluvních typů mají všechny zkoumané právní formy de facto stejné možnosti, výrazný rozdíl však spočívá v problematice finančních zdrojů organizace. IC provozované obcí má sice určitou finanční jistotu, avšak je velmi úzce vázáno na rozhodování Rady či Zastupitelstva, přičemž jejich členové se nemusí interesovat v cestovním ruchu a to může znamenat limitování činností informačního centra. Informační centra nemusejí patřit jen do sféry neziskové, realita svědčí o tom, že tato organizace může fungovat také jako podnikatelský subjekt, jehož činnost si ovšem kvůli zajištění dostatečných financí vynucuje širší záběr.

Oblast informačních kanceláří na Slovensku se velmi podobá té v České republice. Tyto instituce se vyskytují v téměř stejných právních formách a základní legislativa související s jejich činností čítá stejné právní normy, jejichž podobnost vysvětlují společné prameny práva pocházející z období spojení obou republik. Samozřejmě zde za dobu oddělené existence vznikly některé diference v souvisejícím právním rámci. Připomeňme například dohodu o brigádnické práci studentů, kterou lze použít při rozšíření personálu na období turistické sezóny, případně některé zvláštní právní předpisy uvedené v předchozích kapitolách.

Městská informační centra sice bývají nonprofitního charakteru, ale mezi klasické organizace neziskového sektoru se nepočítají, protože jejich činnost neodpovídá charakteristice veřejně prospěšných činností, kterým se věnují nestátní neziskové organizace. Přesto se jako významný a přínosný krok jeví vytvoření klasické NNO, v jejímž řízení stanou schopní jedinci se zájmem o rozvoj cestovního ruchu. Na založení takovéto neziskové organizace se může podílet řada subjektů ze soukromého i veřejného sektoru. Činnost takového informačního centra by pak nebyla vázána na rozhodování orgánů samosprávy. Tato nezávislost a samostatnost by sice byla vykoupena finanční nejistotou, ovšem možnosti získání peněz potřebných pro provoz jsou široké, čítají vedlejší výdělečnou činnost, finanční a jinou podporu od samosprávných celků a jiných právnických či fyzických osob. Příkladem neziskové organizace, jejímiž členy jsou podnikatelské i nepodnikatelské subjekty, subjekty veřejné správy i jednotlivci, je MAS České středohoří, která usiluje o zkvalitnění života a životního prostředí venkovských oblastí v regionu prostřednictvím získávání dotací. Navrhovaná nezisková organizace by pak kromě provozu IC (může být více než jedno) mohla svou činnost směřovat také k aktivitám destinačního managementu a marketingu. Poptávka turistů podnětovaná zmiňovanými aktivitami by pak mohla být více unifikována. V současné době základní nabídka služeb všech IC zahrnuje poskytování informací a prodej suvenýrů, další služby mají různorodý charakter. Pokud ovšem zavítá například zahraniční turista do informačního centra v menším městě, zůstávají jeho očekávání místních služeb nesplněna. Oblast infocenter je velmi dynamická a plná neustálých změn, proto lze očekávat, že postupným vývojem dojde ke vzniku organizace v optimální podobě.

9 Summary

The aim of this work was to analyze legal regulations of tourism units and contractual relations originated due to pursuit of these units. We can find many diverse types of CTO – as non-profit organization or as business unit, established by town or private legal subject, some of them are working only in the season and others during whole year. Main pursuit of CTO is administration of information for free. Complementary pursuit is afforded for many and it could be sell the souvenirs, guiding in the town, services of exchange office etc. For every one of these gainful pursuit they need trade permission. There is no special legislative act regulating CTO in The Czech Republic, so their pursuit abides by: Civil Code, Commercial Code, Labor Code, legislation on taxation and others according to complementary pursuit that is afforded. Most common types of contracts are: sale of goods, sale of return, sale by intermediary etc. Legal regulations of CTO were compared with legal regulations Slovakia and these two were found as very equivalent.

Even though town CTO are usually non-profit organizations, it's not possible to include them into non-profit sector, because their activities aren't consistent with non-governmental non-profit organizations. Despite of that, its remarkable step to establish classical non-governmental non-profit organization that should be headed by people interested in tourism development. On establishing such organization could participate wide variety of subjects from private and public sector. Activities of this kind of CTO wouldn't depend on decisions of local government. This independence and autonomy could be at the expense of financial uncertainty but possibilities of gaining money needed for development are wide. Suggested non-profit organization could, aside from running CTO (could be more than one), lead its activities in direction to destination management and marketing. Tourist demand could be encouraged by mentioned activities and could be also unified hand in hand with unification of supply. If for example a foreign tourist comes to the CTO, his or her expectations of services aren't usually fulfilled. Sphere of CTO is very dynamic and permanently changing, that's why it's possible to anticipate that through the use of gradual evolution the optimal kind of organization will be born.

Key words: CTO, Czech legislation, law of contract, non-profit organizations

10 Přehled použité literatury

10.1 Literární a internetové zdroje

- [1] *ABECEDA turistického informačního centra* [online]. 2005 [cit. 12.5.2009]. Dostupné na WWW: <www.atice.cz/tmp/dokumenty/3503.doc>.
- [2] BERAN, K. *Právnícké osoby veřejného práva*. Praha: Linde, 2006. ISBN 80-7201-598-2.
- [3] BERNARD, Michal. *Povinnosti obcí a krajů při nakládání s obecním a krajským majetkem* [online]. 29.5.2006 [cit. 31.7.2009]. Dostupné na WWW: <<http://www.eps.cz/cz2069903nj/napsali-jsme/>>.
- [4] BLAŽKOVÁ, Marika. *Vymezení pojmů – II. část. Definice neziskového sektoru* [online]. 5.8.2008 [cit. 12.3.2009]. Dostupné na WWW: <<http://www.zkola.cz/zkeu/pedagogictipracovnici/prurezovatemataramcovychvzdelavacichprogramu/medialnivychova/metodickeastudijnimaterialy/analyzaeticiskypornychreklamneziskovehosektoru/15198.aspx>>.
- [5] BOUKAL, P., VÁVROVÁ, H. a kol.: *Ekonomika a financování neziskových organizací*. Praha: VŠE, 2007. ISBN 978-80-245-1293-8.
- [6] DEVEROVÁ, L., PAJAS, P., PETRLÍKOVÁ, B., SEKANINOVÁ, L., STRRUNOVÁ, A. *Průvodce neziskovým právem II. díl*. Praha: ICN, 1996.
- [7] DREXLEROVÁ, Jana. *Ruší se vedlejší pracovní poměr?* [online]. 22.5.2007 [cit. 31.7.2009]. Dostupné na WWW: <<http://pracovni.juristic.cz/615469/clanek>>.
- [8] FRIČ, P. *Aktivity a potřeby neziskových organizací v ČR*. Praha: AGNES/ICN, 1998. ISBN 80-902633-0-5.
- [9] GERLOCH, A. *Teorie práva*. Dobrá Voda u Pelhřimova: Aleš Čeněk, 2001. ISBN 80-86473-04-X.
- [10] HLADKÁ, M. *Přehled legislativy pro neziskové organizace 2009* [online]. 2009 [cit. 12.3.2009]. Dostupné na WWW: <http://www.e-cvns.cz/soubory/Prehled_legislativy-2009.pdf>.
- [11] HLOUŠEK, J. *Právní minimum pro pracovníky neziskových organizací (a nejen pro ně)*. 1. vyd. Hradec Králové: Občanské poradenské středisko, o.p.s., 2000. ISBN 80-902749-2-7.

- [12] CHVÁLOVÁ, Jindřiška. *Příspěvkové organizace nebo obchodní společnosti?* [online]. [cit. 27.3.2009]. Dostupné na WWW: <http://osz.cmkos.cz/CZ/Z_tisku/Bulletin/04_2003/organizace.html>.
- [13] *Informační centrum – provoz a služby v kontextu EU* [online]. 2008 [cit. 8.2.2009]. Dostupné na WWW: <<http://ct.scentrum.cz/eknihovna/preview.php?id=81>>.
- [14] KNAPPOVÁ, M., ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, J. a kol.: *Občanské právo hmotné. Svazek II., 4. aktual. a dopl. vyd. Praha: ASPI, 2005. ISBN 80-7357-131-5.*
- [15] KOLMAN, Petr. *Část výtěžku podle zákona o loteriích aneb o jednom zajímavém judikátu* [online]. 28.8.2003 [cit. 28.7.2009]. Dostupné na WWW: <<http://www.epravo.cz/top/clanky/cast-vytezku-podle-zakona-o-loteriich-aneb-o-jednom-zajimavem-judikatu-21969.html>>.
- [16] MATOUŠ, Jan. *Zpravodaj A.T.I.C. ČR č. 4/2008. Projekt kategorizace a certifikace TIC v ČR* [online]. 30.12.2008 [cit. 12.3.2009]. Dostupné na WWW: <http://www.aticcr.cz/vismo/zobraz_dok.asp?id_org=200039&id_ktg=1026&archiv=0&p1=1304>.
- [17] MATOUŠ, Jan. *Zpravodaj A.T.I.C. ČR č. 1/2009. Průzkum turistických informačních center pod drobnohledem* [online]. 29.4.2009 [cit. 12.5.2009]. Dostupné na WWW: <http://www.aticcr.cz/vismo/zobraz_dok.asp?id_org=200039&id_ktg=1032&p1=1304>.
- [18] *Metodická příručka pro TIK* [online]. 2006 [cit. 12.8.2009]. Dostupné na WWW: <<http://www.aices.sk/getpicture.php?id=439798&mode=file>>.
- [19] *Metodika turistických informačních center* [online]. 29.5.2007 [cit. 14.5.2009]. Dostupné na WWW: <http://www.aticcr.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=200039&id=1048&p1=53>.
- [20] RADOSTNÁ, S. *Kategorizace turistických informačních center* [online]. 1.1.2007 [cit. 16.5.2009]. Dostupné na WWW: <http://www.aticcr.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=200039&id=1184&p1=1080>.

- [21] *Stanovy A.T.I.C. ČR*. [online]. 24.4.2007 [cit. 9.5.2009]. Dostupné na WWW: <http://www.aticcr.cz/vismo/zobraz_dok.asp?id_org=200039&id_ktg=51&p1=53>.
- [22] ŠKARABELOVÁ, S. a kol. *Když se řekne nezisková organizace*. Brno: Masarykova univerzita, 2002. ISBN 80-210-3031-3.
- [23] ŠORM, Luděk. *Městské informační centrum Ostrava desetileté* [online]. 5.10.2005 [cit. 16.8.2009]. Dostupné na WWW: <<http://www.cot.cz/zobrazcl.php?id=5324>>.
- [24] *Veřejnoprávní korporace* [online]. 4.5.2008 [cit. 28.5.2009]. Dostupné na WWW: <http://iuridictum.pecina.cz/w/Ve%C5%99ejnopr%C3%A1vn%C3%AD_korporace>.

10.2 Legislativní zdroje

10.2.1 České zákony

Použité zákoníky jsou seřazeny chronologicky a ve znění pozdějších předpisů ke dni 31.8.2009.

- [25] Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník
- [26] Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách
- [27] Zákon 526/1990 Sb., o cenách
- [28] Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání
- [29] Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník
- [30] Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví
- [31] Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů
- [32] Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti
- [33] Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění
- [34] Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele
- [35] Zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon
- [36] Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů
- [37] Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím
- [38] Zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví

- [39] Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)
- [40] Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích
- [41] Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů
- [42] Zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků
- [43] Zákon č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů
- [44] Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty
- [45] Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti
- [46] Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění
- [47] Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce

10.2.2 Slovenské zákony

- [48] Zákon 40/1984 Zb. občiansky zákonník
- [49] Zákon 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní
- [50] Zákon 513/1991 Zb. obchodný zákonník
- [51] Zákon 202/1995 Z. z., devízový zákon
- [52] Zákon 18/1996 Z.z. o cenách
- [53] Zákon 281/2001 Z.z. o zájazdoch
- [54] Zákon 311/2001 Z.z., zákoník práce
- [55] Zákon 313/2001 Z.z. o verejnej službe
- [56] Zákon 431/2002 Z.z. o účtovníctve
- [57] Zákon 593/2003 Z.z. o dani z príjmov
- [58] Zákon 222/2004 Z.z o dani z pridanej hodnoty
- [59] Zákon 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 SNR o priestupkoch

10.3 Ostatní použité zdroje

- <http://business.center.cz> - Webové stránky Business center obsahující české zákony v online podobě
- <http://neziskovky.cz> - Portál poskytující informace o neziskovém sektoru v ČR
- <http://openiazoch.zoznam.sk> - Slovenské webové stránky O peniazoch
- <http://spolek.juristic.cz> - Webové stránky spolku JURISTIC, českého právníckého informačního a publikačního prostoru

- www.civil.gov.sk - Oficiální stránky Ministerstva vnútra SR
- www.clfa.cz - Webové stránky české leasingové a finanční asociace
- www.czecot.com - Webové stránky turistického portálu ČR
- www.czechtourism.cz - Oficiální webové stránky České centrály cestovního ruchu – CzechTourismu
- www.e-cvns.cz - Webové stránky Centra pro výzkum neziskového sektoru
- www.finance.sk - Informační portál obsahující slovenské zákony v online podobě
- www.justice.cz - Oficiální server českého soudnictví
- www.libochovice.cz - Webové stránky města Libochovice
- www.litomerice.cz - Webové stránky města Litoměřice
- www.mesto-podebrady.cz - Oficiální internetové stránky města Poděbrady
- www.mfcr.cz - Oficiální webové stránky Ministerstva financí ČR
- www.orser.sk - Obchodný register Slovenskej republiky na internete
- www.ostrava.cz - Oficiální portál statutárního města Ostrava
- www.ostravainfo.cz - Webové stránky Ostravského informačního servisu, s.r.o.
- www.polabi.com - Webové stránky společnosti Zlatý pruh Polabí, o.p.s.
- www.portal.gov.cz - Portál veřejné správy České republiky
- www.rajeckapohoda.sk - Webové stránky TIC Rajecká pohoda
- www.ulclegal.com - Webové stránky advokátní kanceláře ULC Čarnogurský
- www.usti-nad-labem.cz - Oficiální webové stránky statutárního města Ústí nad Labem
- www.vlada.cz - Webové stránky Vlády ČR

Seznam zkratek

<i>Zkratka</i>	<i>Celé znění</i>
A.T.I.C.ČR	Asociace turistických informačních center České republiky
AICES	Asociácia informačných centier Slovenska
CCRL	Centrum cestovního ruchu Litoměřice
CK	cestovní kancelář
Czech POINT	Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál
DELITEUS	Svaz cestovního ruchu, jehož název vznikl z prvních písmen okresů Děčínsko, Litoměřicko, Teplicko a Ústecko
IC	informační centrum, též infocentrum
IS	informační středisko
KIC	Kulturní a informační centrum (Poděbrady, s.r.o.)
MěÚ	městský úřad
MIC	městské informační centrum
NNO	nestátní nezisková organizace
NO	nezisková organizace
obč. zák.	občanský zákoník
obch. zák.	obchodní zákoník
OIS	Ostravský informační servis
TIC	turistické informační centrum
TIK	turistická informační kancelář

Seznam tabulek

TABULKA 1: POPIS VYBRANÝCH INFORMAČNÍCH CENTER

TABULKA 2: DOHODY KONANÉ MIMO PRACOVNÍ POMĚR DLE ČESKÉHO A SLOVENSKÉHO ZÁK. PRÁCE

TABULKA 3: ROZPOČTOVÉ PŘÍJMY A VÝDAJE A PODÍL IC NA VÝDAJÍCH VYBRANÝCH MĚST PRO ROK 2009

Seznam příloh

PŘÍLOHA 1: PŘEHLED LEGISLATIVY PRO NEZISKOVÉ ORGANIZACE 2009

PŘÍLOHA 2: ČLENSTVÍ V A.T.I.C. ČR

PŘÍLOHA 3: ROZHODOVACÍ PRAVOMOCI ORGÁNŮ OBCE

PŘÍLOHA 4: SMLUVNÍ TYPY UPRAVENÉ OBČANSKÝM ZÁKONÍKEM

PŘÍLOHA 5: ORGANIZAČNÍ STRUKTURA MĚSTA LIBOCHOVICE

**PŘÍLOHA 6: ORGANIZAČNÍ SCHÉMA MĚSTSKÉHO ÚŘADU A ORGANIZACÍ MĚSTA
PODĚBRADY**

PŘÍLOHA 7: LEGISLATIVNÍ OŠETŘENÍ SMĚNÁRENSKÉ ČINNOSTI

PŘÍLOHA 8: SMLUVNÍ TYPY UPRAVENÉ OBCHODNÍM ZÁKONÍKEM

Příloha 1: Přehled legislativy pro neziskové organizace 2009

Příloha věnující se soupisu aktuálně platné legislativy pro neziskové organizace obsahuje obsáhlou tabulku zákonných předpisů, které mají vliv na celoživotní fungování neziskových organizací, neboli od jejich registrace přes hospodaření až po zánik, a které ovlivňují jejich organizační strukturu, finanční řízení včetně daňových povinností, řeší pracovně-právní záležitosti, účetnictví aj. Tento soupis vyšel již třetím rokem pod hlavičkou Centra pro výzkum neziskového sektoru. Podle slov autorky dokumentu nejde o vyčerpávající seznam legislativy, nýbrž poslouží jako pomocné vodítko při orientaci v legislativě, která upravuje oblasti, související s působením neziskových organizací.

Výčet je rozčleněn na 6 kapitol dle tematiky legislativních norem, poslední šestá kapitola je pak věnována legislativě pro jednotlivé oblasti působení neziskových organizací. (Hladká, 2009)

Přehled legislativy pro neziskové organizace 2009

1 Lidská práva a základní svobody		
Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava ČR	Základní práva a svobody	Poslední novelizace 515/2002
Ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod	Právo shromažďovací, právo sdružovat se ve spolcích a společnostech, právo zakládat politické strany a hnutí, svoboda náboženství	162/1998
Zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím	Právo shromažďovací, svolání shromáždění, oprávnění a povinnosti svolavatele a účastníků shromáždění	274/2008
Zákon č. 85/1990 Sb., o právu petičním	Petice, petiční výbor, shromažďování podpisů	-----
Zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv	Činnost ochránce, oprávnění a povinnosti ochránce	129/2008 od 1.1.2012 309/2002
Usnesení vlády č. 879/2007 Sb., návrh postupu zavedení metodiky pro zapojování veřejnosti do přípravy vládních dokumentů	Stanovuje povinnost státních úřadů zveřejnit veškeré návrhy zákonů na internetu a následně se zabývat připomínkami veřejnosti	-----
2 Statusové normy neziskových organizací		
2.1 Nadace a nadační fond		
Zákon č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech	Zřízení, vznik, zrušení, zánik, likvidace, status, orgány, hospodaření	126/2008
2.2 Obecně prospěšná společnost		
Zákon č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech	Založení, vznik, zrušení, likvidace a zánik, orgány, hospodaření	126/2008
2.3 Společenství vlastníků jednotek		
Zákon č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů Nařízení vlády č. 371/2004 Sb., kterým se vydávají vzorové stanovy společenství vlastníků jednotek	Vznik a zánik vlastnické jednotky, převody vlastnictví, práva a povinnosti vlastníků jednotek, společenství vlastníků jednotek	296/2007 151/2006
Zákon č. 378/2005 Sb., o podpoře výstavby družstevních bytů ze Státního fondu rozvoje bydlení	Podmínky poskytování dotací bytovému fondu, převody vlastnictví, práva a povinnosti vlastníků jednotek	126/2008

2.4 Veřejná vysoká škola		
Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách	Zřízení veřejné vysoké školy, orgány školy, vnitřní předpisy, rozpočet, majetek, hospodaření	189/2008
2.5 Politická strana, politické hnutí		
Zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a politických hnutích	Registrace, hospodaření, Rejstřík stran a hnutí, zánik, zrušení, pozastavení činnosti	296/2007
Vyhláška č. 273/2005 Sb., formulář pro předkládání výroční finanční zprávy politickými stranami	Vzor formuláře uveden v příloze zákona	-----
2.6 Sdružení a její organizační složka		
Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů	Charakteristika sdružení, zákaz sdružení, registrace, vznik a zánik sdružení, odborové organizace	33/2008
Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád	V §27 upravuje okruh účastníků správního řízení, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Pokud se řízení dotýká ochrany životního prostředí, může se účastníkem řízení stát také občanské sdružení (zákon č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, § 70)	384/2008 od 1.7.2009 7/2009
2.7 Profesní komora		
Zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců ČR	Postavení a činnost daňových poradců, činnost komory	254/2008
Zákon č. 254/2000 Sb., o auditorech a Komoře auditorů ČR	Postavení a činnost auditorů, auditorských společností, asistentů auditorů, vznik, postavení a působnost komory	254/2008
Zákon č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře, České lékárnické komoře	Postavení komor a jejich orgány	189/2008
Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii Vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb	Podmínky, za jakých mohou být poskytovány právní služby advokátů, jejich práva a povinnosti, advokátní koncipient, postavení a orgány komory	314/2008 276/2006

Zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě	Postavení, práva a povinnosti autorizovaných architektů, inženýrů a techniků, způsoby a podmínky udělování autorizace, vznik, působnost a pravomoc komory	189/2008
Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti Vyhláška č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora	Postavení a práva exekutorské komory, exekutor a exekutorský řád, provedení exekuce, odměna exekutora, manipulace se spisy a jejich úschova, samospráva exekutorů, centrální evidence exekucí	274/2008 od 1.7.2009 7/2009 330/2008
Zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě	Postavení, práva a povinnosti autorizovaných architektů, inženýrů a techniků, způsoby a podmínky udělování autorizace, vznik, působnost a pravomoc komory	189/2008
Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti	Notář, notářský úřad, postavení a orgány komory, Rejstřík zástav, notářský zápis, ověřování podpisu, notářské úschovy, vydávání opisů, výpisů a potvrzení	254/2008 od 1.7.2009 7/2009
Zákon č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích	Postavení a činnost patentových zástupců, podmínky, za nichž mohou být služby poskytovány, postavení a působnost samosprávného profesního sdružení patentových zástupců, rejstřík patentových zástupců	189/2008
Zákon č. 381/1991 Sb., o komoře veterinárních	Zřízení a působnost komory, orgány komory, disciplinární řízení	189/2008
Zákon č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a o Agrární komoře České republiky	Vznik, postavení a působnost komor, práva a povinnosti člena, orgány komor, hospodaření komor	223/1994
2.8 Zájmové sdružení právnických osob		
Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník Nařízení vlády č. 258/1995 Sb., kterým se provádí občanský zákoník	Zájmová sdružení právnických osob (§20f a dále), sdružení bez právní subjektivity (§829 a dále)	384/2008 od 1.1.2010 306/2008

2.9 Církevní organizace		
Zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností Vyhláška č. 232/2002 Sb., kterou se provádí zákon o církvích a náboženských společnostech	Svoboda náboženského vyznání, postavení církví a náboženských společností, podmínky vzniku, registrované církve, svazy církví, Rejstřík registrovaných církví, Rejstřík evidovaných právnických osob, zrušení a zánik, právnické osoby založené registrovanou církví a náboženskou společností, účelová zařízení	129/2008 547/2006
Zákon č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností	Osobní požitky duchovních, sociální dávky, rozpočty	562/2004
Nařízení vlády č. 566/2006 Sb., o úhradě osobních požitků duchovních církví a náboženských společností	Platy duchovních podle platových tříd	-----
Pravidla poskytování finančních prostředků ze státního rozpočtu církvím a náboženským společnostem	Dokument vydaný odborem církví Ministerstva kultury	Platné od 1.1. 2006
Zákon č. 298/1990 Sb., o úpravě některých majetkových vztahů řeholních řádů a kongregací a arcibiskupství olomouckého	Převedení majetku řádům a kongregacím za způsobené křivdy v 50. letech	338/1991
Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)	Výuka náboženství, školská zařízení, školská právnická osoba, rejstřík škol a školských zařízeních, rejstřík školských právnických osob, financování ze státního rozpočtu	384/2008 od 1.9.2009 242/2008
2.10 Honební společenstvo		
Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti Vyhláška č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona o myslivosti	Honitby, obory, právo a ochrana myslivosti, hospodaření	124/2008 od 1.1.2010 267/2006 350/2003
2.11 Mezinárodní organizace		
Zákon č. 116/1985 Sb., o podmínkách činnosti organizací s mezinárodním prvkem	Podmínky pro zřízení mezinárodní nevládní organizace v ČR	161/2006

3 Finanční a jiné zdroje		
3.1 Dotační politika		
Zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků	Předmět podpory, způsoby poskytování podpory, podmínky podpory, přijímání a hodnocení návrhů projektů a výzkumných záměrů, Informační systém výzkumu a vývoje	124/2008
Zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory	Práva a povinnosti poskytovatelů a příjemců veřejné podpory	-----
Zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu	Úkoly ministerstev, jiných správních úřadů a působnost územních samosprávných celků při podpoře sportu	274/2008
Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech	Poskytování dotací a návratných finančních výpomocí ze státního rozpočtu	26/2008 od 1.1.2010 306/2008
Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů	Poskytování dotací a návratných finančních výpomocí z územních rozpočtů	27/2008 od 1.4.2009 477/2008
Zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách	Všeobecné podmínky poskytování investičních pobídek	159/2007
Nařízení vlády č. 168/2000 Sb., o centrální adrese	Uveřejňování informací o veřejných zakázkách, správce centrální adresy, provozní řád	-----
Nařízení vlády č. 596/2006 Sb., kterým se stanoví přípustná míra veřejné podpory v regionech soudržnosti České republiky	Výše přípustné míry v jednotlivých regionech	-----
Nařízení vlády č. 267/2002 Sb., o informačním systému výzkumu a vývoje	Centrální evidence výzkumu a vývoje, výzkumných záměrů, veřejných soutěží	-----
Nařízení vlády č. 461/2002 Sb., o účelové podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o veřejné soutěži ve výzkumu a vývoji	Náležitosti způsobu poskytování a užití účelové podpory, náležitosti zadávací dokumentace	83/2008
Nařízení vlády č. 462/2002 Sb., o institucionální podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o hodnocení výzkumných záměrů	Náležitosti způsobu poskytování a užití institucionální podpory, složení hodnotící komise, náležitosti nezbytné pro předložení návrhu	83/2008
Vyhláška č. 207/2005 Sb., o formě a obsahu plnění informační povinnosti k poskytnuté veřejné podpoře	V příloze vyhlášky uveden tiskopis k údajům o poskytnutých veřejných podporách	-----

Usnesení vlády ze dne 3. listopadu 2008 č.1333: Zásady vlády pro poskytování dotací ze státního rozpočtu České republiky nestátním neziskovým organizacím ústředními orgány státní správy	Postup při poskytování dotací, pravidla pro sledování, vyúčtování a kontrolu dotace, spolupráce ústředních orgánů státní správy.	-----
Usnesení vlády č. 692/2008 Sb., o Hlavních oblastech státní dotační politiky vůči nestátním neziskovým organizacím pro rok 2009		-----
3.2 Dárcovství		
Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů	Dar jako nezdanitelná část základu daně, §15 odst. 1 pro dárce fyzické osoby, §20 odst. 8 pro dárce právnické osoby	2/2009 od 1.1.2010 306/2008
Zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, darovací a z převodu nemovitosti	Předmět a základ daně	476/2008
Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty	Upravuje v §42 opravu základu a výše daně v případě dárcovských SMS	302/2008 od 1.1.2011 261/2007
Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání	Definice reklamy §2 odst. 1, písm. n, sponzorství §2 odst. 1, písm. s, které jsou často zaměňovány s poskytnutím daru.	384/2008 od 1.1.2012 235/2006
Zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách	Vymezení veřejné sbírky, způsoby a povinnosti při konání sbírek, účel sbírky	124/2008
Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole	Upravuje provádění kontroly a dozoru příslušným úřadem nad konáním sbírek	230/2006
3.3 Dobrovolnictví		
Zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě	Vymezení dobrovolníka, smlouvy, vysílající organizace, dotace	495/2005
Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník	§724 a následující: činnost na základě příkazní smlouvy	384/2008 od 1.1.2010 306/2008
Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně	Dobročinná práce členů jednotky dobrovolných hasičů	186/2006 od 1.1.2010 267/2006
Zákon č. 126/1992 Sb., o ochraně a názvu Červeného kříže	Činnost dobrovolných pracovníků pečovatelské služby	261/2000
Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole	Upravuje provádění kontroly Ministerstva vnitra akreditovaných vysílajících organizací	230/2006

3.4 Loterie		
Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách	Provádění loterií, předmět výhry, použití části výtěžku na veřejně prospěšné účely, státní dozor	254/2008
Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole	Základní pravidla kontrolní činnosti provozování loterií	230/2006
Vyhláška č. 315/1999 Sb., o způsobu oznamování soutěží, anket a jiných akcí o ceny, které nejsou spotřebitelskou loterií	Upravuje oznámení o soutěžích a anketách, které za rok nepřesáhnou částku 200 000,- Kč	-----
3.5 Podnikání		
Zákon č. 93/1998 Sb., o veřejných zakázkách	Vyhlášení veřejné soutěže, způsob hodnocení projektů, lhůty, způsoby podávání nabídek, průběh soutěže	41/2004
Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání	Subjekty oprávněné provozovat živnost, všeobecné a zvláštní podmínky provozování živnosti, překážky v provozování živnosti, vymezení živnosti, povinnosti a práva podnikatele, živnostenský list, koncesní listina, živnostenský rejstřík, živnostenská kontrola a pokuty	130/2008 obsahuje seznam oborů živností ohlašovacích a koncesovaných.
Zákon č. 59/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku	Odpovědnost výrobce, vada výrobku, zproštění odpovědnosti, promlčení	209/2000
Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník	Definice podnikání, jednání podnikatele, obchodní listiny, klamavá reklama, neoprávněné podnikání, uzavírání smluv aj.	230/2008 od 1.1.2012 309/2002
Zákon č. 116/1990 Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor	Vznik nájmu, práva a povinnosti pronajimatele a nájemce, skončení nájmu	360/2005
Zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem	Vklad do katastru, záznam, poznámka	296/2007
Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže	Dohody narušující soutěž, blokové výjimky, dominantní postavení a jeho zneužívání, spojování soutěžitelů, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, pokuty a opatření k nápravě	296/2007
Zákon č. 47/2002 Sb., o podpoře malého a středního podnikání	Malí a střední podnikatelé, oblast podpory, CzechInvest	690/2004
Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy	Zákazy v reklamě, dozor nad dodržováním zákona, pokuty	296/2008

Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání	Definice reklamy §2 odst. 1, písm. n, sponzorství §2 odst. 1, písm. s, které jsou často zaměňovány s poskytnutím daru	384/2008 od 1.1.2012 235/2006
Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky	Technické předpisy a technické normy, podmínky tvorby a vydávání českých technických norem, informační povinnosti, státní zkušebnictví, certifikace, autorizace, akreditace, pokuty	481/2008
4 Daňové zákony		
Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků	Zásady daňového řízení, místní šetření, daňová kontrola, registrační povinnost daňových subjektů, penále, daňové přiznání aj.	305/2008 od 1.7.2009 7/2009
Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů	Daň z příjmu právnických a fyzických osob včetně sazby daně, nezdanitelná část základu daně, osvobození od daně, položky snižující základ daně	2/2009 od 1.1.2010 306/2008
Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách na zajištění základu daně z příjmu	Zákon upravuje pro účely zjištění základu daně z příjmů způsob tvorby a výši rezerv a opravných položek, které jsou výdajem (nákladem) vynaloženým na dosažení, zajištění a udržení příjmů	2/2009
Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty	Uplatňování daně u zdanitelného plnění v tuzemsku, sazby a výpočet daně, odpočet daně, zdaňovací období, daňové subjekty	302/2008 od 1.1.2011 261/2007
Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních	Vznik daňové povinnosti, vystavování dokladů, výpis daní, sazby a výpočet daně	309/2008 od 1.7.2010 37/2008
Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční	Předmět daně, sazby, osvobození od daně, poplatníci daně, sleva na dani, daňové přiznání	246/2008
Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí	Daň z pozemků a daň ze staveb	1/2009
Zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, darovací a z převodu nemovitostí	Poplatník, předmět a základ daně dědické, darovací, z převodu nemovitostí	476/2008
Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů	Zákon mění 46 zákonů, převážně v daňové a sociální oblasti a ve zdravotnictví	2/2009
Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích Vyhláška č. 117/1998 Sb., o osvobození od soudních poplatků	Vznik poplatkové povinnosti, sazby, splatnost poplatku, způsob placení, evidence a řízení. V příloze zákona uveden seznam poplatků	189/2006 od 1.7.2009 7/2009

Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích	Předmět poplatků, vyměření a vybírání poplatků, sazebník poplatků	9/2009 od 1.7.2009 301/2008
Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích	Jednotlivé poplatky a jejich charakteristika	270/2007
5 Administrativa		
5.1 Účetní předpisy		
Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví a navazující pokyny Ministerstva financí	Rozsah vedení účetnictví, účetní doklady, zápisy, knihy, účetní závěrka a její ověřování, výroční zpráva a způsoby jejího zveřejňování, oceňování, inventarizace, úschovna účet. záznamů	304/2008
Vyhláška č. 504/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví	Způsob a sestavování účetní závěrky, výkazy zisků a ztrát, obsahové vymezení položek rozvahy	471/2008
České účetní standardy pro účetní jednotky, které účtují podle vyhlášky č. 504/2002 Sb., Finanční zpravodaj 12/3/2004	Standardy vymezují podle zákona o účetnictví a vyhlášky č. 504/2002 Sb., účty, účtování na účtech a vnitroorganizační účetnictví za účelem docílení souladu při používání účetních metod účetními jednotkami	-----
Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě Vyhláška č. 416/2004 Sb., kterou se provádí zákon o finanční kontrole	Cíle a zásady finanční kontroly, kontrolní metody, působnost kontrolních orgánů, interní audit	298/2007
Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví	§21 základní informace k obsahu výročních zpráv	304/2008
Zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a politických hnutích	§18 upravuje obsah výroční zprávy politických stran a hnutí	296/2007
Zákon č. 273/2005 Sb., formulář pro předkládání výroční finanční zprávy politickými stranami	Vzor formuláře uveden v příloze zákona	-----
Z. č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadač. fondech	§25 a dále upravuje obsah výroční zprávy nadace a nadač. fondu	126/2008
Zákon č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech	§20 a dále upravuje obsah výroční zprávy obecně prospěšných společností	126/2008

Zákon č. 15/2005 Sb., náležitosti dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a hodnocení školy	Obsah dlouhodobého záměru, termíny jeho předkládání, rámcová struktura výroční zprávy a její obsah, pravidla pro hodnocení školy	-----
Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku	Způsoby oceňování majetku a služeb – stavby, pozemky, cenné papíry, majetková práva, platební prostředky a ceny, oceňování podniku	296/2007
5.2 Mzdové předpisy		
Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti	Poplatníci pojistného, vyměřovací základ, sazby a odvod pojistného, penále a pokuty	2/2009 od 1.1.2010 306/2008
Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění	Okruh pojištěných osob, vznik a zánik pojištění, dávky nemocenského pojištění	2/2009 od 1.1.2010 306/2008
Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení	Rozsah sociálního zabezpečení, účastníci právních vztahů, druhy dávek	187/2006
Zákon č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů v ČR v sociálním zabezpečení	Orgány sociálního zabezpečení, pokuty, penále	261/2007
Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení	Úkoly orgánů soc. zabezpečení, Registr pojištěnců, úkoly organizací při provádění soc. zabezpečení, evidenční listy, povinnosti občanů a zaměstnanců při provádění soc. zabezpečení,	306/2008 od 1.7.2009 479/2008
Zákon č. 592/ 1992 Sb., o pojistném na všeobecně zdravotní pojištění	Vyměřovací základ, výše pojistného, osoby samostatně výdělečně činné, způsob placení pojistného	189/2006 od 1.1.2012 306/2008
Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění	Účast na pojištění, druhy důchodů a jejich výše, náhradní doba pojištění, výpočtový základ, pracovní úraz	382/2008 od 1.7.2009 306/2008
5.3 Pracovně právní předpisy		
Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce	Povinnosti a práva zaměstnanců a zaměstnavatelů, vznik, změny a skončení pracovního poměru, odbory, odstupné, souběžné pracovní poměry, pracovní doba a doba odpočinku, dovolená	451/2008 od 1.1.2010 306/2008
Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře	Druhy dávek, výše dávek, výplata a nárok dávek, orgány rozhodující o dávkách	449/2008 od 1.1.2010 306/2008

Zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla	Pojistná smlouva, výjimky z pojištění odpovědnosti, rozsah pojištění, povinnosti pojištěného, pojistné plnění, zánik pojištění, Česká kancelář pojistitelů	274/2008
Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti	Státní politika zaměstnanosti, účastníci právních vztahů – působnost ministerstva, úřady práce, zdravotnická zařízení, právo na zaměstnání, zprostředkování zaměstnání, evidence uchazečů, podpora v nezaměstnanosti, zaměstnávání osob se zdravotním postižením, chráněná pracovní místa, práva a povinnosti zaměstnavatelů a zaměstnanců, zaměstnávání pracovníků ze zahraničí, aktivní politika – rekvalifikace, veřejně prospěšné práce	479/2008 od 1.1.2010 306/2008
Zákon č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele	Uplatnění mzdových nároků	296/2007
Zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu	Stanovení životního a existenčního minima, společně posuzované osoby, zvýšení částek minima	129/2008 od 1.1.2010 306/2008
Nařízení vlády č. 515/2004 Sb., o hmotné podpoře na vytváření pracovních míst a hmotné podpoře rekvalifikace nebo školení zaměstnanců v rámci investičních pobídek	Výše hmotné podpory, nová pracovní místa	68/2008
Vyhláška č. 519/2004 Sb., o rekvalifikaci uchazečů o zaměstnání a zájemců o zaměstnání a o rekvalifikaci zaměstnanců	Formy a náklady rekvalifikace	-----
Vyhláška č. 114/2002 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb	Výše tvorby fondu, hospodaření s fondem, půjčky na bytové účely, stravování, rekreace, pořízení hmotného majetku, kultura, tělovýchova a sport, sociální výpomoci, penzijní připojištění, dary	355/2007
5.4 Evidence		
Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím	Poskytování a zveřejňování informací, ochrana utajovaných informací, příjemci veřejných prostředků, ochrana obchodního tajemství, výroční zprávy	274/2008

Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě	Působnost Českého statistického úřadu a ministerstev, statistika obyvatelstva, poskytování údajů, statistické klasifikace, číselníky a registry, Registr ekonomických subjektů	239/2008 od 1.7.2009 7/2009
Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech	Poskytování a kontrola údajů, rodná čísla, Česká správa sociálního zabezpečení	305/2008 od 1.7.2009 7/2009
Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů	Povinnosti zpracovatele osobních údajů, likvidace osobních údajů, oprávnění a povinnosti kontrolujících	170/2007 od 1.1.2010 267/2006
6 Oborové normy		
6.1 Kultura		
Zákon ČNR č. 239/1992 Sb., o Státním fondu kultury České republiky, ve znění zákona č. 342/2006 Sb.		
Zákon č. 318/1993 Sb., kterým se upravuje změna postavení kulturních fondů a mění zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění zákona č. 486/1991 Sb.		
Zákon č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích, ve znění zákona č. 320/2002 Sb.		
Vyhláška Ministerstva kultury č. 252/1995 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích, ve znění vyhlášky č. 156/2003 Sb.		
Zákon č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon), ve znění zákona č. 341/2006 Sb.		
Vyhláška Ministerstva kultury č. 88/2002 Sb., k provedení knihovního zákona č. 257/2001 Sb.		
Nařízení vlády č. 288/2002 Sb., kterým se stanoví pravidla poskytování dotací na podporu knihoven, ve znění nařízení vlády č. 235/2005 Sb.		
Zákon ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 307/2008 Sb.		
Vyhláška Ministerstva kultury ČSR č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění vyhlášky č. 538/2002 Sb.		
Nařízení vlády č. 112/1991 Sb., o zrušení prohlášení některých kulturních památek za národní kulturní památky		
Nařízení vlády č. 171/1998 Sb., o vymezení některých kulturních památek		
Zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy, ve znění zákona č. 203/2006 Sb.		
Vyhláška Ministerstva kultury č. 275/2000 Sb., kterou se provádí zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy		
Zákon č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty, ve znění zákona č. 80/2004 Sb.		
Zákon č. 101/2001 Sb., o navrácení nezákonně vyvezených kulturních statků, ve znění zákona č. 180/2003 Sb.		
Zákon č. 214/2002 Sb., o vývozu některých kulturních statků z celního území Evropských společenství		

Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění zákona č. 384/2008 Sb.
Zákon ČNR č. 36/1993 Sb., o některých opatřeních v oblasti rozhlasového a televizního vysílání
Zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění zákona č. 304/2007 Sb.
Zákon č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů, ve znění zákona č. 130/2008 Sb.
Zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku (tiskový zákon), ve znění zákona č. 320/2002 Sb.
Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským, ve znění zákona č. 168/2008 Sb.
Zákon č. 237/1995 Sb., o hromadné správě autorských práv a práv autorskému právu příbuzných, ve znění zákona č. 121/2000 Sb.
6.2 Sociální služby
Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 274/2008 Sb.
Vyhláška č. 505/2006 Sb., k zákonu o sociálních službách, ve znění zákona č. 340/2007 Sb.
Zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění zákona č. 479/2008 Sb. (nahrazuje v plném rozsahu dosavadní zákon o sociální potřebnosti)
Vyhláška č. 504/2006 Sb., k zákonu o hmotné nouzi, ve znění zákona č. 626/2006 Sb.
Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 189/2006 Sb.
Vyhláška č. 506/2006 Sb., k zákonu o sociálním zabezpečení
Zákon č. 144/1991 Sb., o změnách v působnosti orgánů České republiky a o působnosti obcí v sociálním zabezpečení
Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 306/2008 Sb.
Zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 2/2009 Sb.
Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 305/2008 Sb.
Zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě, ve znění zákona č. 495/2005 Sb.
6.3 Školství
Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění zákona č. 384/2008 Sb.
Zákon č. 562/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím školského zákona, ve znění zákona č. 264/2006 Sb.
Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících, ve znění zákona č. 384/2008 Sb.
Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních, ve znění zákona č. 274/2008 Sb.

Nařízení vlády č. 689/2004 Sb., o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání, ve znění zákona č. 268/2008 Sb.
Nařízení vlády č. 75/2005 Sb., o stanovení rozsahu přímé vyučovací, přímé výchovné, přímé speciálně pedagogické, přímé pedagogicko-
Vyhláška MŠMT č. 442/1991 Sb., o ukončování studia ve středních školách a učilištích, ve znění 672/2004 Sb.
Vyhláška MZd č. 106/2001 Sb., o hygienických požadavcích na zotavovací akce pro děti, ve znění zákona č. 148/2004 Sb.
Vyhláška MŠMT č. 524/2004 Sb., o akreditaci zařízení k provádění rekvalifikace uchazečů o zaměstnání a zájemců o zaměstnání
Vyhláška MŠMT č. 671/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o organizaci přijímacího řízení ke vzdělávání ve středních školách, ve znění zákona č. 394/2008 Sb.
Vyhláška MŠMT č. 10/2005 Sb., o vyšším odborném vzdělávání, ve znění zákona č. 470/2006 Sb.
Vyhláška MŠMT č. 12/2005 Sb., o podmínkách uznání rovnocennosti a nostrifikace vysvědčení vydaných zahraničními školami
Vyhláška MŠMT č. 14/2005 Sb., o předškolním vzdělávání, ve znění zákona č. 43/2006 Sb.
Vyhláška MŠMT č. 15/2005 Sb., kterou se stanoví náležitosti dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a vlastního hodnocení školy
Vyhláška MŠMT č. 16/2005 Sb., o organizaci školního roku, ve znění zákona č. 322/2008 Sb.
Vyhláška MŠMT č. 17/2005 Sb., o podrobnějších podmínkách organizace České školní inspekce a výkonu inspekční činnosti
Vyhláška MŠMT č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění zákona č. 454/2006 Sb.
Vyhláška MŠMT č. 64/2005 Sb., o evidenci úrazů dětí, žáků a studentů
Vyhláška MŠMT č. 71/2005 Sb., o základním uměleckém vzdělávání
Vyhláška MŠMT č. 72/2005 Sb., o poskytování poradenských služeb ve školách a školských poradenských zařízeních
Vyhláška MŠMT č. 73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných
Vyhláška MŠMT č. 74/2005 Sb., o zájmovém vzdělávání
Vyhláška č. 55/2005 Sb., o podmínkách organizace a financování soutěží a přehlídek v zájmovém vzdělávání
Vyhláška MŠMT č. 107/2005 Sb., o školním stravování, ve znění zákona č. 107/2008 Sb.
Vyhláška MŠMT č. 108/2005 Sb., o školských výchovných a ubytovacích zařízeních a školských účelových zařízeních
Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění zákona č. 189/2008 Sb.
Zákon č. 48/1990 Sb., o změně názvu University Jana Evangelisty Purkyně v Brně
Zákon č. 163/1990 Sb., o bohosloveckých fakultách
Zákon ČNR č. 314/1991 Sb., o zřízení Slezské univerzity, Jihočeské univerzity, Západočeské univerzity, Univerzity Jana Evangelisty Purkyně a Ostravské univerzity

Zákon č. 404/2000 Sb., o zřízení Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně
Zákon č. 214/2004 Sb., o zřízení Univerzity obrany
Zákon č. 375/2004 Sb., o zřízení Vysoké školy polytechnické Jihlava
Vyhláška MZd č. 106/2001 Sb., o hygienických požadavcích na zotavovací akce pro děti, ve znění vyhlášky č. 148/2004 Sb.
Vyhláška č. 410/2005 Sb., o hygienických požadavcích na prostory a provoz zařízení a provozoven pro výchovu a vzdělávání dětí a mladistvých
Vyhláška č. 263/2007 Sb., kterou se stanoví pracovní řád pro zaměstnance škol a školských zařízení
6.4 Výzkum a vývoj
Zákon č. 341/2005 Sb., o veřejných výzkumných institucích, ve znění zákona č. 296/2007 Sb.
Zákon č. 342/2005 Sb., o změnách některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o veřejných výzkumných institucích, ve znění zákona č. 362/2007 Sb.
Zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků, ve znění zákona č. 124/2008 Sb.
Zákon č. 283/1992 Sb., o Akademii věd České republiky, ve znění zákona č. 342/2005 Sb.
Nařízení vlády č. 267/2002 Sb., o informačním systému výzkumu a vývoje
Nařízení vlády č. 461/2002 Sb., o účelové podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o veřejné soutěži ve výzkumu a vývoji, ve znění zákona č. 83/2008 Sb.
Nařízení vlády č. 462/2002 Sb., o institucionální podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o hodnocení výzkumných záměrů, ve znění nařízení vlády č. 83/2008 Sb.
Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 214/2008 Sb.
Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění zákona č. 250/2008 Sb.
Zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje
Statut Rady pro výzkum a vývoj (příloha k usnesení vlády ze dne 19. ledna 2005 č. 1354).
Statut Grantové agentury České republiky (příloha k usnesení vlády ze dne 7. srpna 2002 č. 770).
6.5 Zdravotnictví
Zákon č. 20/1966 Sb., o péči a zdraví lidu, ve znění zákona č. 274/2008 Sb.
Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění zákona č. 274/2008 Sb.
Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění zákona č. 274/2008 Sb.
Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění zákona č. 189/2006 Sb.
Zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, ve znění zákona č. 296/2007 Sb.
Zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších pojišťovnách, ve znění zákona č. 296/2007 Sb.

Vyhláška č. 274/2005 Sb., o způsobu podávání informací o hospodaření zdravotních pojišťoven a jejich rozsahu, ve znění zákona č. 313/2008 Sb.
Vyhláška MZd č. 394/1991 Sb., o postavení, organizaci a činnosti fakultních nemocnic a dalších nemocnic, vybraných odborných léčebných ústavů a krajských hygienických stanic v řídicí působnosti ministerstva zdravotnictví České republiky, ve znění vyhlášky č. 259/2006 Sb.
Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění zákona č. 296/2008 Sb.
Vyhláška MZd č. 134/1998 Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, ve znění vyhlášky č. 439/2008 Sb.
Vyhláška MZd č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, ve znění vyhlášky č. 558/2006 Sb.
Zákon č. 274/2003 Sb., kterým se mění některé zákony na úseku ochrany veřejného zdraví, ve znění zákona č. 378/2007 Sb.
Vyhláška MZd č. 56/1997 Sb., kterou se stanoví obsah a časové rozmezí preventivních prohlídek, ve znění vyhlášky č. 372/2002 Sb.
Nařízení vlády č. 114/1999 Sb., kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, nakažlivé choroby a škůdce, ve znění nařízení č. 444/2003 Sb.
Vyhláška MZd č. 490/2000 Sb., o rozsahu znalostí a dalších podmínkách k získání odborné způsobilosti v některých oborech ochrany veřejného zdraví, ve znění vyhlášky č. 472/2006 Sb.
Vyhláška č. 353/2004 Sb., kterou se stanoví bližší podmínky osvědčení o odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví, postup při jejich ověřování a postup při udělování a odnímání osvědčení
Vyhláška MZd č. 38/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky určené pro styk s potravinami a pokrmy, ve znění vyhlášky č. 386/2008 Sb.
Vyhláška MZd č. 84/2001 Sb., o hyg. požadavcích na hračky a výrobky pro děti ve věku do 3 let, ve znění vyhlášky č. 521/2005 Sb.
Vyhláška č. 54/2004 Sb., o potravinách určených pro zvláštní výživu a o způsobu jejich použití, ve znění vyhlášky č. 157/2008 Sb.
Vyhláška MZd č. 106/2001 Sb., o hygienických požadavcích na zotavovací akce pro děti, ve znění vyhlášky č. 148/2004 Sb.
Vyhláška č. 410/2005 Sb., o hygienických požadavcích na prostory a provoz zařízení a provozoven pro výchovu a vzdělávání dětí a mladistvých
Vyhláška č. 274/2004 Sb., kterou se stanoví seznam nemocí, které by mohly ohrozit veřejné zdraví, a seznam nemocí a postižení, které by mohly závažným způsobem ohrozit veřejný pořádek
Vyhláška ministerstev národní obrany, vnitra a zdravotnictví č. 62/1968 Sb., o poskytování léčebně preventivní péče v ozbrojených silách a Sboru národní bezpečnosti a součinnost orgánů státní zdravotní správy při poskytování této péče (léčebný řád)
Vyhláška MZd č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě, ve znění vyhlášky č. 386/2006 Sb.
Zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, ve znění zákona č. 274/2008 Sb.
Zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů, ve znění zákona č. 129/2008 Sb.
Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích, ve znění zákona č. 58/2005 Sb.

Vyhláška MZd ČSR č. 19/1988 Sb., o postupu při úmrtí a o pohřbenictví, ve znění vyhlášky č. 256/2001 Sb.
Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění zákona č. 124/2008 Sb.
Zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech, ve znění zákona č. 167/2008 Sb.
Vyhláška MZd č. 370/2001 Sb., o zkoušce o odborné způsobilosti k výkonu odborného dohledu nad využíváním a ochranou přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod
Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění zákona č. 189/2008 Sb.
Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, ve znění zákona č. 189/2008 Sb.
Vyhláška č. 424/2004 Sb., kterou se stanoví činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků, ve znění vyhlášky č. 401/2006 Sb.
6.6 Životní prostředí
Zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění zákona č. 100/2001 Sb.
Zákon č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, ve znění zákona č. 167/2008 Sb.
Zákon ČNR č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí, ve znění zákona č. 482/2004 Sb.
Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění zákona č. 167/2008 Sb.
Zákon č. 16/1997 Sb., o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně a doplnění zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 100/2004 Sb.
Zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění zákona č. 444/2005 Sb.
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 312/2008 Sb.
Zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými chráněnými živočichy, ve znění zákona č. 130/2006 Sb.
Zákon č. 162/2003 Sb., o podmínkách provozování zoologických zahrad, ve znění zákona č. 214/2008 Sb.
Vyhláška MŽP č. 227/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 100/2004 Sb., o obchodování s ohroženými druhy. vymezených domestikovaných zvířatech, psech sloužících k jejich hlídání, rybách, včelstvech, včelařském zařízení, nesklizených polních plodinách a na lesních porostech
Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění zákona č. 124/2008 Sb.

Vyhláška č. 353/2004 Sb., kterou se stanoví bližší podmínky osvědčení o odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví, postup při jejich ověřování a postup při udělování a odnímání osvědčení
Vyhláška MŽP č. 457/2001 Sb., o odborné způsobilosti a o úpravě některých dalších otázek souvisejících s posuzováním vlivů na životní prostředí
Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění zákona č. 483/2008 Sb.
Zákon č. 92/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění zákona č. 521/2002 Sb.
Vyhláška MŽP č. 356/2002 Sb., kterou se stanoví seznam znečišťujících látek, obecné emisní limity, způsob předávání zpráv a informací, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, tmavosti kouře, přípustné míry obtěžování zápachem a intenzity pachů, podmínky autorizace osob, požadavky na vedení provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší a podmínky jejich uplatňování, ve znění zákona č. 570/2006 Sb.
Vyhláška č. 553/2002 Sb., kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních ráďů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti, ve znění vyhlášky č. 42/2005 Sb.
Zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, ve znění zákona č. 124/2008 Sb.
Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění zákona č. 167/2008 Sb.
Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění zákona č. 9/2009 Sb.
Vyhláška MŽP č. 13/1994 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti ochrany zemědělského půdního fondu
Vyhláška MZE č. 77/1996 Sb., o náležitostech žádosti o odnětí nebo omezení a podrobnostech o ochraně pozemků určených k plnění funkcí lesa
Vyhláška MZE č. 77/1996 Sb., o náležitostech žádosti o odnětí nebo omezení a podrobnostech o ochraně pozemků určených k plnění funkcí lesa
Vyhláška MZE č. 83/1996 Sb., o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a o vymezení hospodářských souborů
Vyhláška MZE č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování
Vyhláška MZE č. 100/1996 Sb., kterou se stanoví náležitosti žádosti o udělení licence v lesním hospodářství a podrobnosti o udělování licencí v lesním hospodářství, ve znění zákona č. 324/2003 Sb.
Vyhláška MZE č. 101/1996 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o opatřeních k ochraně lesa a vzor služebního odznaku a vzor průkazu lesní stráže, ve znění zákona č. 236/2000 Sb.
Vyhláška MZE č. 219/1998 Sb., o způsobu výpočtu nákladů na činnost odborného lesního hospodáře v případech, kdy jeho činnost hradí stát

Zdroj: Přehled legislativy pro neziskové organizace 2009

Příloha 2: Členství v A.T.I.C. ČR

Kategorizace členů A.T.I.C. ČR

Současná kategorizace předpokládá splnění podmínek určitého stupně a je platná od roku 1994, avšak v současnosti se připravuje nová, která by měla platit pro celou ČR od roku 2010.

Kategorie D – sezónní informační centrum, označeno jednou hvězdičkou

- Centrum není otevřeno po celý rok, slouží k podávání informací v sezoně,
- otevírací doba činí minimálně 5 dní v týdnu,
- poskytuje bezplatně verbální informace o místě min. v 1 svět. jazyku.

Kategorie C – místní celoroční, označeno dvěma hvězdičkami

- Centrum je otevřeno po celý rok a podává informace o místě své působnosti,
- otevírací doba je 5 dní v týdnu,
- poskytuje bezplatně verbální informace o místě minimálně v 1 světovém jazyku,

Kategorie B – oblastní informační centrum, označeno třemi hvězdičkami

- Centrum je otevřeno po celý rok a podává informace o celém regionu (oblasti),
- otevírací doba je 6 dní v týdnu,
- poskytuje bezplatně verbální informace o oblasti (regionu) ve 2 světových jazycích,
- zprostředkovává průvodcovskou a ubytovací činnost.

Kategorie A – republikové informační centrum, označeno čtyřmi hvězdičkami

- Centrum je otevřeno po celý rok a podává informace o celé České republice,
- otevírací doba je zajištěna 7 dní v týdnu,
- do informačního centra je bezbariérový přístup,
- poskytuje bezplatně verbální informace o ČR ve 3 svět. jazycích,
- zajišťuje průvodcovskou činnost v místě působení,
- zprostředkovává ubytovací činnost v ČR,
- zprostředkovává průvodcovskou činnost v ČR. (Radostná, 2007)

Minimální standard služeb a podmínek činnosti turistických informačních center členů A.T.I.C ČR

1. „Informační centrum je umístěno na veřejně přístupném místě.
2. Informační centrum je označeno logem A.T.I.C.ČR společně s piktogramem „i“. Označení může být doplněno vlastním označením informační kanceláře vyjadřující činnost informačního centra.
3. Vybavení centra musí sloužit k zajištění minimálního standardu poskytovaných informací, tzn.:
 - telefon, fax,
 - musí poskytovat plnou informaci sloužící k orientaci v místě působení informačního centra,
 - pro návštěvníky musí být k dispozici mapa místa, oblasti ČR,
 - musí poskytovat informaci o dopravě a službách v místě působení informačního centra,
 - musí poskytovat informaci o ubytovacích a stravovacích možnostech v místě působení informačního centra,
 - musí poskytovat informaci o kulturních, společenských a sportovních akcích v místě působení informačního centra.“

Asociace si vyhrazuje právo kdykoli zkontrolovat plnění výše zmiňovaných podmínek.

(Radostná, 2007)

Příloha 3: Rozhodovací pravomoci orgánů obce

Příklady některých případů převodu majetku obce v souvislosti s orgány, které mají v konkrétním případě rozhodovací pravomoc:

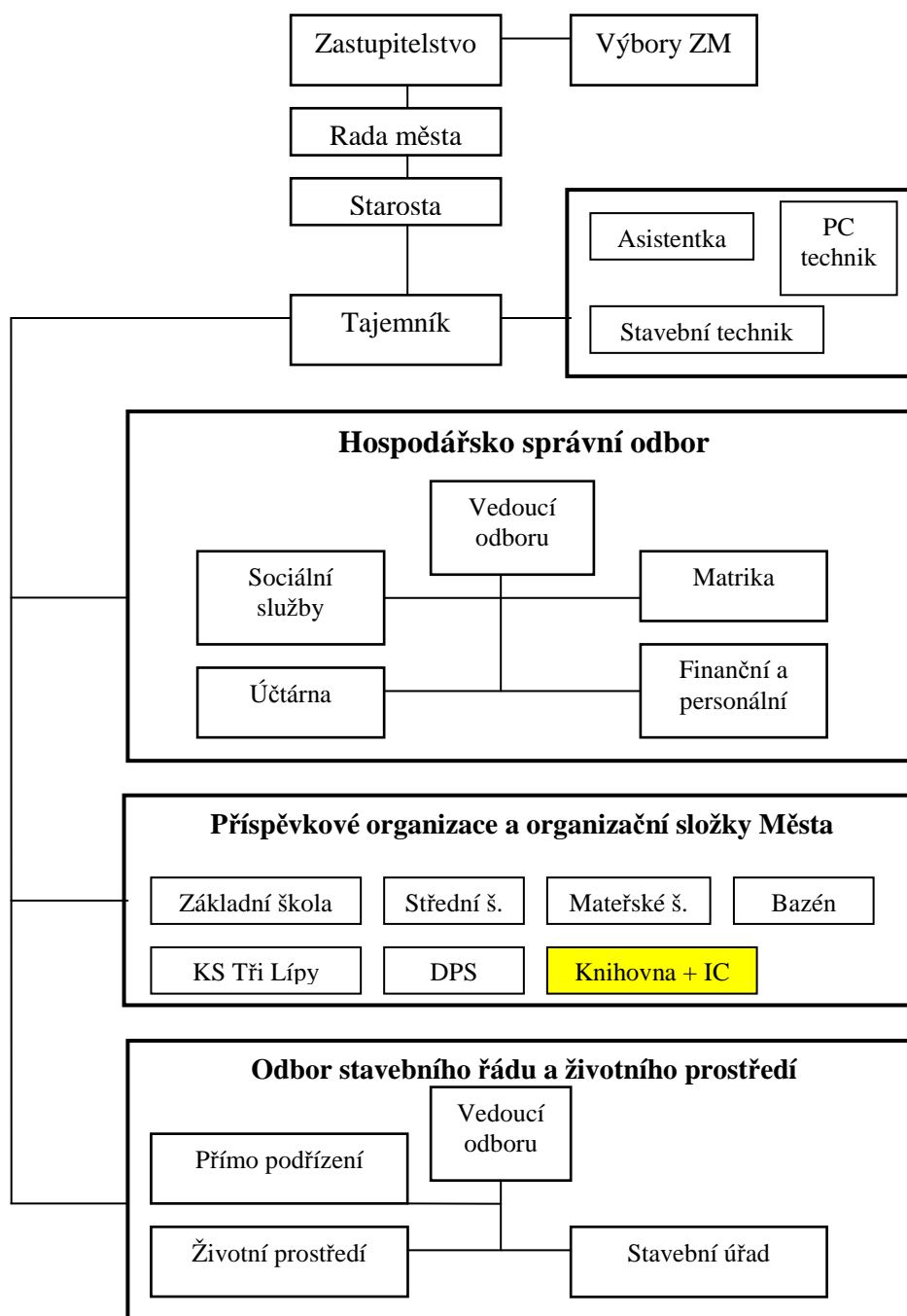
- pravomoc zastupitelstva při rozhodování o majetkoprávních úkonech ošetřuje § 85 zákona o obcích, který ošetřuje případy:
 - o převodu nemovitých věcí, bytů a nebytových prostor (ať jde o úplatný převod na základě kupní nebo směnné smlouvy, nebo o převod bezplatný na základě darovací smlouvy);
 - o poskytování věcných a peněžitých darů fyzickým a právnickým osobám v hodnotě nad 20 000 Kč v jednom kalendářním roce;
- podle § 102 odst. 3 zákona o obcích jsou radě dány rozhodovací pravomoci, které nejsou vyhrazeny zastupitelstvu, např.:
 - o rozhodování o úplatném převodu movitých věcí (tuto pravomoc může rada svěřit starostovi obce);
 - o poskytování věcných a peněžitých darů v nižší hodnotě jedné FO nebo PO v jednom kalendářním roce;
- podle § 99 zákona o obcích platí, že v obci, kde není rada zřízena, plní její funkci starosta obce. (Zákon o obcích; Povinnosti, 2006)

Příloha 4: Smluvní typy upravené občanským zákoníkem

Část VIII. občanského zákoníku se věnuje závazkovému právu a v jeho rámci upravuje tyto smluvní typy (pojmy v závorkách značí smluvní typy upravované Druhou hlavou slovenského občianskeho zákonníku):

- kupní a směnná smlouva (kúpna a zámenná zmluva),
- darovací smlouva (darovacia zmluva),
- smlouva o dílo (zmluva o dielo),
- smlouva o půjčce (zmluva o pôžičke),
- smlouva o výpůjčce (zmluva o výpožičke),
- nájemní smlouva (nájomná zmluva),
- příkazní smlouva (príkazná zmluva),
- jednatelství bez příkazu (konanie bez príkazu),
- smlouva o úschově (zmluva o úschove),
- smlouva o ubytování (zmluva o ubytovaní),
- smlouvy o přepravě (zmluvy o preprave),
- smlouva zprostředkovatelská (sprostredkovateľská zmluva),
- vklady (vklady),
- (poistné zmluvy),
- smlouva o sdružení (zmluva o sdružení),
- smlouva o důchodu (zmluva o dôchodku),
- sázka a hra (stávka a hra),
- veřejná soutěž (verejná súťaž),
- veřejný příslib (verejný prísľub),
- cestovní smlouva.

Příloha 5: Organizační struktura města Libochovice

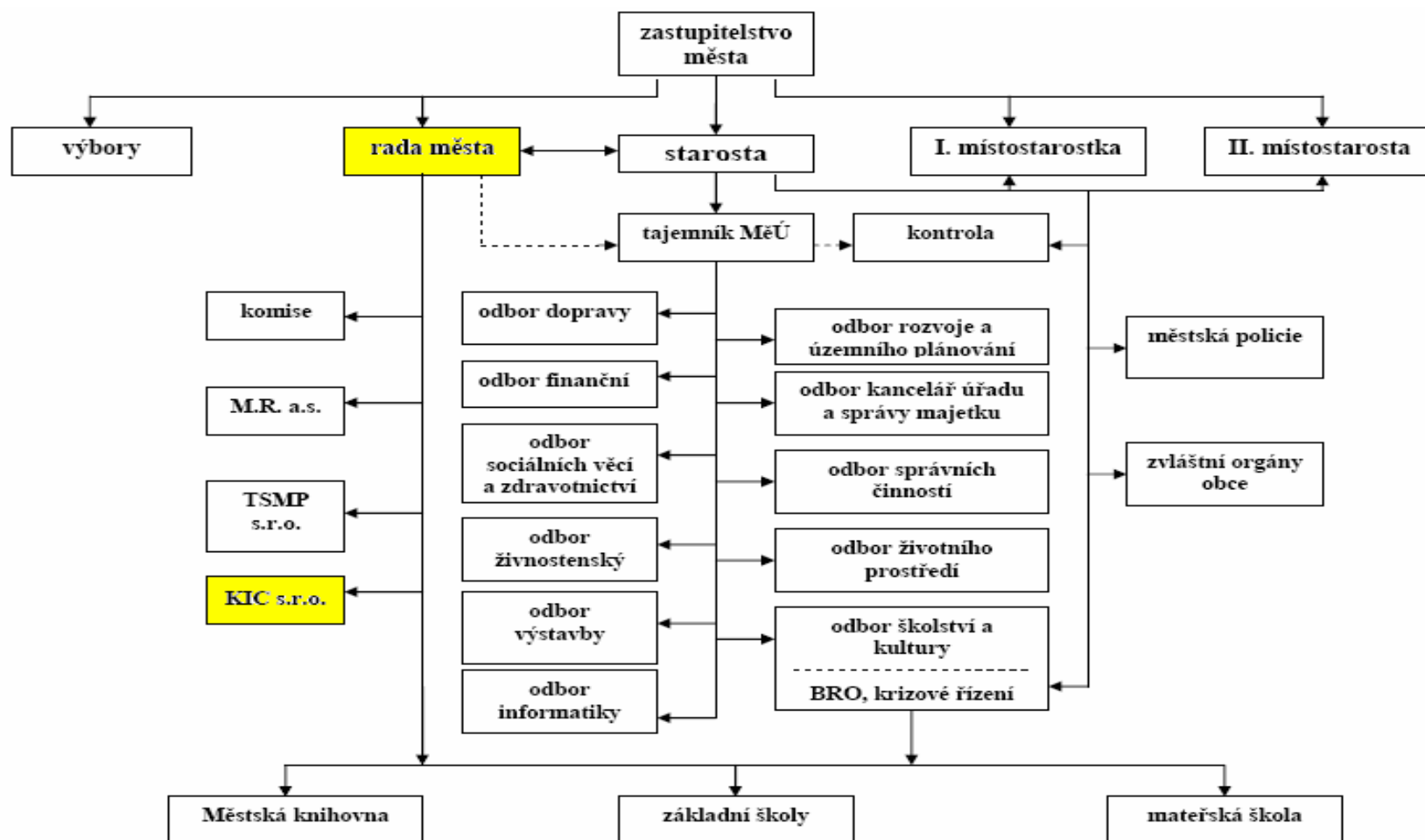
Zdroj: <http://www.libochovice.cz/index.php?art=568> (21.8.2009)

Legenda:

KS Tři Lípy.....kulturní středisko

DPS.....dům s pečovatelskou službou

Příloha 6: Organizační schéma Městského úřadu a organizací Města Poděbrady

Zdroj: http://www.mesto-podebrady.cz/dokumenty/organizacni_schema_meu.pdf (17.8.2009)

Příloha 7: Legislativní ošetření směnářenské činnosti

Část první – Česká republika

Zákon č. 254/2008 Sb., nabývající účinnosti 1.9.2008, novelizuje také živnostenský zákon, především oblast směnářenské činnosti. Poskytování směnářenských služeb bylo až do této novely součástí Přílohy č. 3 živnostenského zákona, která ošetřuje koncesované živnosti, tedy pro směnářenskou činnost bylo potřeba získat koncesní listinu. Směnářská činnost nadále podle § 3 odst. 3 není živností. Registrace ke směnářenské činnosti po této novele probíhá podle devizového zákona. Ustanovení § 3 devizového zákona určuje, že nabízet nebo provádět směnářenskou činnost jako podnikání může pouze fyzická osoba nebo právnická osoba, která byla k této činnosti předem registrována Českou národní bankou. Seznam devizových míst a jim udělených platných povolení vede a čtvrtletně aktualizuje Česká národní banka a je dostupný také na internetu.

Právnická osoba, která vyžaduje registraci ke směnářenské činnosti, musí splňovat následující podmínky dané devizovým zákonem:

- osoba, která je společníkem žadatele, statutárním orgánem žadatele, členem statutárního orgánu žadatele, a skutečný majitel žadatele jsou osobami bezúhonnými³⁷,
- osoba, která bude řídit podnikání žadatele, je osobou bezúhonnou a má odpovídající vzdělání (vzdělání včetně vzdělání získaného praxí, které umožňuje provádět registrovanou nebo licencovanou činnost a plnit povinnosti spojené s jejím prováděním podle právního řádu České republiky).

Část druhá – Slovenská republika

Devízový zákon stanovuje (v § 6 odst. 3 a 4) pro udělení devizové licence právnickým osobám následující podmínky:

- fyzické osoby, prostřednictvím kterých se bude vykonávat povolená činnost, musí splňovat následující podmínky: být důvěryhodnou osobou, dosáhnout věk

³⁷ Za bezúhonnou osobu se pro potřeby devizového zákona nepovažuje osoba, která byla pravomocně odsouzena pro trestný čin spáchaný úmyslně nebo spáchaný z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s předmětem zamýšleného podnikání, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena.

nejméně 18 let, být plně způsobilý k právním úkonům, mít ukončené úplné střední vzdělání nebo úplné střední odborné vzdělání,

- fyzická osoba, která je statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu, musí být důvěryhodnou osobou.

Za důvěryhodnou osobu se pro účely devízového zákona (podle § 6 odst. 5) považuje fyzická osoba, která nebyla odsouzená za trestný čin hospodářský nebo trestný čin proti majetku, trestný čin spáchaný v souvislosti s výkonem řídicí funkce nebo úmyslný trestný čin. Tato skutečnost se prokazuje a dokladuje výpisem z registru trestů ne starším než tři měsíce, pokud jde o cizince, prokazuje a dokladuje se obdobným potvrzením vydaným příslušným orgánem státu jeho trvalého pobytu nebo orgánem státu, kde se obvykle zdržuje.

Zmiňované podmínky platí pro žadatele devízové licence na provoz směnárenské činnosti (jiné obchody s devízovými hodnotami mají stanoveny navíc další podmínky).

Příloha 8: Smluvní typy upravené obchodním zákoníkem

Hlava 2 obchodního zákoníku se věnuje obchodním závazkovým vztahům a v jejich rámci upravuje tyto smluvní typy (pojmy v závorkách značí smluvní typy upravované Druhou hlavou slovenského zákona 513/1991 Z. z., obchodný zákonník):

- kupní smlouva (kúpna zmluva),
- ujednání v souvislosti s kupní smlouvou (dojednania v súvislosti s kúpnu zmluvou),
- smlouva o prodeji podniku (zmluva o predaji podniku),
- smlouva o nájmu podniku,
- smlouva o koupi najaté věci (zmluva o kúpe prenajatej veci),
- smlouva o úvěru (zmluva o úvere),
- licenční smlouva k předmětům průmyslového vlastnictví (licenčná zmluva na predmety priemyselného vlastníctva),
- smlouva o uložení věci (zmluva o uložení veci),
- smlouva o skladování (zmluva o skladovaní),
- smlouva o dílo (zmluva o dielo),
- smlouva mandátní (mandátna zmluva),
- smlouva komisionářská (komisionárska zmluva),
- smlouva o kontrolní činnosti (zmluva o kontrolnej činnosti),
- smlouva zasilatelská (zasielateľská zmluva),
- smlouva o přepravě věci (zmluva o preprave veci),
- smlouva o nájmu dopravního prostředku (zmluva o nájme dopravného prostriedku),
- smlouva o provozu dopravního prostředku (zmluva o prevádzke dopravného prostriedku),
- smlouva o zprostředkování (zmluva o sprostredkovaní),
- smlouva o obchodním zastoupení (zmluva o obchodnom zastúpení),
- smlouva o tichém společenství (zmluva o tichom spoločenstve),
- smlouva o otevření akreditivu (zmluva o otvorení akreditívu),
- smlouva o inkasu (zmluva o inkase),

- smlouva o bankovním uložení věci (zmluva o bankovnom uložení veci),
- smlouva o běžném účtu (zmluva o bežnom účte),
- smlouva o vkladovém účtu (zmluva o vkladovom účte),
- cestovní šek (cestovný šek),
- slib odškodnění (sľub odškodnenia).